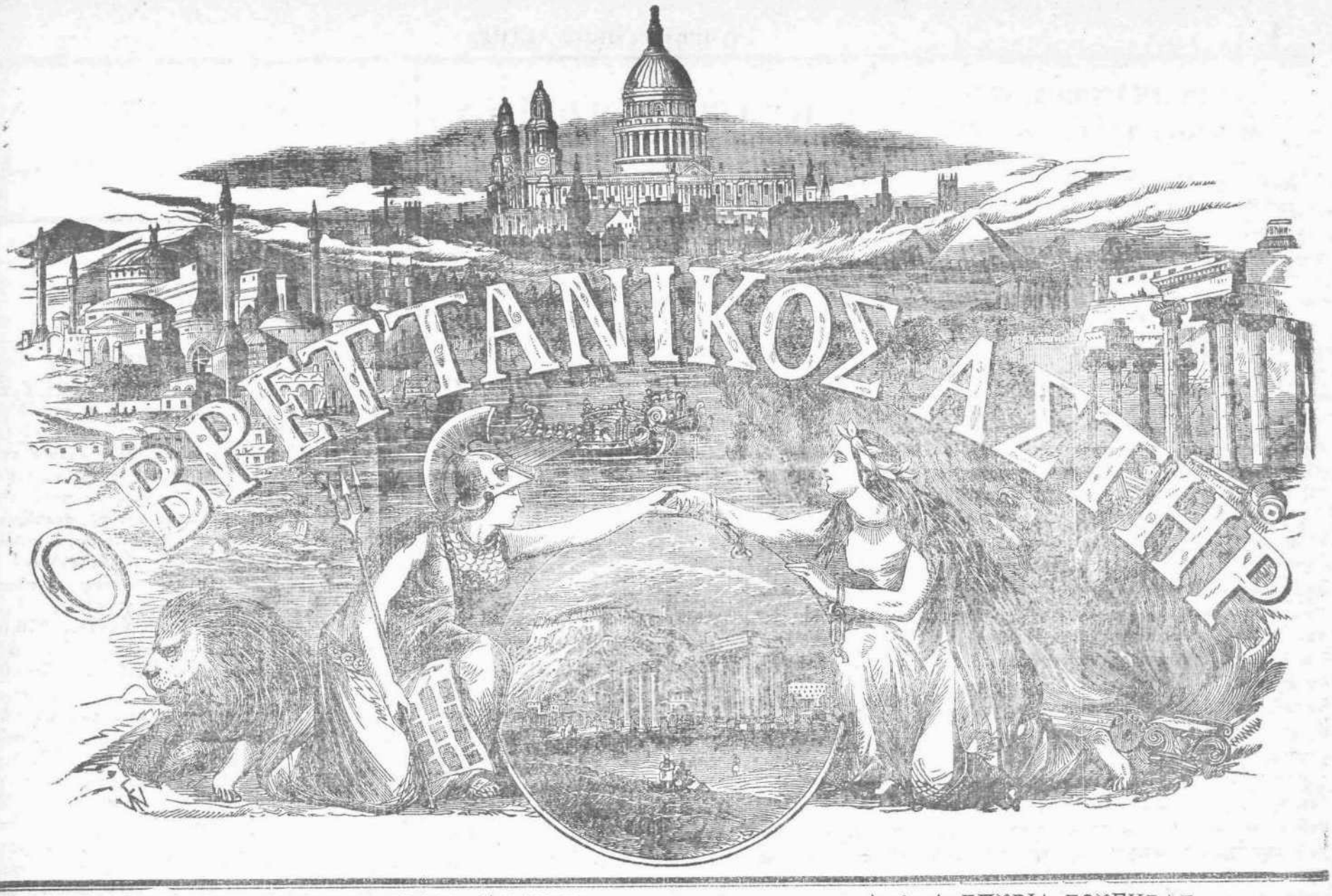

Ἀρχισυντάκτης καὶ Ἰδιοκτήτης ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ — Διευθυντὴς ΣΠΥΡΙΔ ΣΟΥΓΚΡΑΣ

ΑΡΙΘ 201 — ΤΟΜ. Ε. — ΑΘΗΝΑΙ, Τετάρτη 12 Φεβρουαρίου 1892 — ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Οἱ ἐγγραφόμενοι δι' ἓν ἔτος νέοι συνδρομηταὶ ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1892, λαμβάνουσι δωρεὰν τοὺς πέντε ἤδη ἐκδοθέντας τόμους τοῦ περιπετειώδους καὶ ἐγκυκλοπαιδικοῦ μυθιστορήματος τοῦκ. Στεφ. Ξένου, τὰ «Νόθα Τέκνα», ὅσοι δὲ ἐξακολουθήσωσι τὴν συνδρομήν των καὶ διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος 1893 θὰ λάβωσι δωρεὰν πλῆρες τὸ μυθιστόρημα ἐξ ἑτέρων 4 τόμων ἐκδοθησομένων ἐντὸς τοῦ ἔτους.

Ἡ συνδρομὴ προπληρωτέα, ἄνευ δὲ τῆς πληρωμῆς δὲν παραδίδονται ἢ ἀποστέλλονται οἱ τόμοι.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν δημοσιεύεται τὴν Δευτέραν. Ἡ Κυριακὴ ἀφίεται πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν τε ἐργατῶν καὶ συνεργατῶν. Μόνον σπουδαιότατα συμβάντα δύνανται νὰ διαρρήξωσι τὸν ἄλλως τε ἀπαραβίαστον τοῦτον κανόνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτησία δρ. 30 ἑξαμ. δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . . . δρ. χρ. 45 δρ. χρ. 26

Αἱ πληρωμαὶ τῶν συνδρομῶν τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» γίνονται εἰς τὰ γραφεῖά μας κείμενα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ προαστείου ἀρ. 8 ἀπέναντι τοῦ νεοκτίστου θεάτρου τοῦ κ. Μπαλάνου· ἐκεῖ ὅστις θέλει εὑρίσκει καὶ τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς τῶν συνδρομῶν θὰ φέρωσι μόνον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἰδιοκτήτου κ. Στεφάνου Ξένου, πᾶσα δὲ τοιαύτη, μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφήν του εἶνε ἄκυρος.

ΤΙΜαΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Πάσης διατριβῆς μὴ ἀπαδούσης πρὸς τὸ προγεγραμμένον πνεῦμα τοῦ Βρεττανικοῦ ἀστέρος ἐν μὲν τῇ πρώτῃ σελίδι ὁ στίχος ἅπαξ μὲν καταχωριζόμενος τιμᾶται 80 λεπτ. δὶς 60, 6κις 50, ἐν δὲ τῇ 4ῃ καὶ 8ῃ σελίδι ἅπαξ 60, δὶς 40, πολλάκις 30, τῶν δὲ ἀγγελιῶν καὶ εἰδοποιήσεων ὁ στίχος ἅπαξ λεπ. 20, δὶς 15, πολλάκις 10.

* ΤΟ ΙΛΑΡΟΤΡΑΓΙΚΟΝ

ΚΑΤΗΓΟΡΗΤΗΡΙΟΝ

Πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος τὸ κράτος ὁλόκληρον εὑρίσκετο εἰς μεγάλην ἔξαψιν ἕνεκα αἰτίας ὁμοίας ἐκείνης, ἥτις κυρίως ἐστιγμάτισε τὴν ἀρχαίαν καὶ νέαν Ἑλλάδα καὶ ἥτις διὰ τοσαύτης ἐπιπολαιότητος καὶ ἀψικορίας κατακαλύπτει τὸν χαρακτῆρα τοῦ Ἕλληνος. Ἐννοοῦμεν σήμερον νὰ δοξάζωμεν ἢ ὑψόνωμεν εἰς τὰς ἀνωτέρας τιμὰς ἕνα πολίτην, μαινόμεθα δὲ αὔριον νὰ τὸν σύρωμεν εἰς τὸν βόρβορον ἔνοχον, ἢ ἀθῶον, δικαίως, ἢ ἀδίκως μηδόλως σκεπτόμενοι τοὺς ἐχθροὺς τοῦ ἔθνους τὴν πατρίδα, ἢ τὰς συνεπείας ἡμῶν αὐτῶν.

Ἀληθῶς ὁ χαρακτὴρ ὅλων τῶν λαῶν, ὡς λέγει ὁ Τίτος Λίβιος εἶνε ὡς ὁ τῶν Ρωμαίων, οἵτινες δὲν ἠδύναντο νὰ ὑποφέρωσι οὔτε μίαν ὁλόκληρον ἐλευθερίαν, οὔτε μίαν ὁλόκληρον δουλείαν, ἀλλ' ὁ χαρακτὴρ ἡμῶν σήμερον εἰς τὰς ἡμέρας τῆς τοσαύτης διαφθορᾶς, τῆς ἀναμίξεως τῶν τάξεων διὰ τοῦ πλούτου, τῆς τοκογλυφίας καὶ τῶν γάμων πρὸ πάντων διὰ τῆς κομματικῆς ἑτοιμοκοπίας μετεβλήθη εἰς κάτι χειρότερον ἐκείνου τῶν Ρωμαίων συντελῶν οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν ἐνώπιον ἡμῶν κοινοβουλευτικὴν παραλυσίαν.

Ὁ πρῴην πρωθυπουργὸς Χαρίλαος Τρικούπης νῦν ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως μετὰ τῶν ἑτέρων μελῶν τῆς Κυβερνήσεώς της κατηγορήθησαν ἐνώπιον ὅλης τῆς Εὐρώπης, ὡς κακοὶ διαχειρισταὶ πολλῶν ἑκατομμυρίων δραχμῶν τοῦ Ἔθνους, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὡς σφετερισταὶ μέρους αὐτῶν, τὸ ὁποῖον μόνον ἠδύνατο νὰ δικαιώσῃ ἔστω καὶ σμικροτάτου βαθμοῦ τοιοῦτον κατηγορητήριον κατὰ μιᾶς Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας οἷα δήποτε καὶ ἂν ἦσαν τὰ πολιτικὰ ἁμαρτήματά της, ἡ κοινὴ γνώμη πάντοτεε θεώρησε ἐντιμοτάτους τοὺς ὑπουργούς της.

(*) Αὔριον θὰ ἐξακολουθήσωμεν τὰ περὶ μονοπωλίου τῆς σταφίδος ἄρθρα μας.

Πιστεύομεν, ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὡς μᾶς διεβεβαίωσαν στενοὶ φίλοι του ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς συντάξεως τοῦ κατηγορητηρίου ὅτι ἀπεδοκίμασε τοῦτο, ἀλλ' ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ, ἀφοῦ ἅπαξ τὸ κατηγορητήριον ἐτέθη ἐνώπιον τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου τοῦ Ἔθνους, ἡ Κυβέρνησις Δηλιγιάννη, εἴτε θεωρεῖ τοῦτο ζήτημα ἐμπιστοσύνης ἢ ὄχι, τοῦτο ἦτο ὅμως ζήτημα ἥττης, ἢ νίκης, ἐνώπιον τῆς κοινῆς γνώμης δι' ὃ ὤφειλε νὰ ἀποφύγῃ τὴν τοιαύτην μάχην τῶν δύο κομμάτων, ὅταν δὲν ὑπῆρχε ἀνάγκη πρὸς τοῦτο καὶ ἐὰν ἔτι εἶχε βεβαιότητα ὅτι τὰ τρία τέταρτα τῆς νίκης θὰ ἦσαν ὑπὲρ αὐτῆς. Ἐξ ἀλλουάφοῦ ἀπεφασίσθη νὰ δοθῇ ἡ μάχη, τὰ χλιαρὰ καὶ ἤπια καὶ μέτρια καὶ φιλανθρωπικὰ μέτρα εἶνε ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἠδύναντο νὰ ἐξασθενίσωσι τὸν ἰσχυρότερον αὐτοκράτορα ἐνώπιον τῶν ὑπηκόων του, ὄχι μίαν συνταγματικὴν Κυβέρνησιν ὡς τῆς Ἑλλάδος;

Ὁ Κάτων ὁ πρεσβύτερος ἐνουθέτει τὴν καταστροφὴν τῆς Καρθαγένης, ὅπως ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ μέσου ὁ ἐπικινδυνωδέστερος ἐχθρὸς τῆς Ρώμης, ὁ Σκιπίων Νασίκας ἦτο τῆς ἐναντίας γνώμης, ὅτι ὤφειλον νὰ τὴν διατηρήσουν ὡς χρήσιμον ἀντίπαλον, διότι θὰ ἀπέτρεπε τοὺς Ρωμαίους ν' ἀπομακρύνωνται τῶν ἀρετῶν, δι' ὧν ἐνίκησαν, ἀλλ' εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἠκολούθησε κάτι χειρότερον, ἡ ἰσχυροτάτη κυβέρνησις τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἡ διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας τοῦ ἔθνους ἀνελθοῦσα ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, διὰ καταπληκτικῆς ψηφοφορίας ἀποδοκιμάζει ἡ ἰδία τὸ Κατηγορητήριον καὶ συνιστᾷ τὸν κ. Τρικούπην ὡς τὸν μόνον ἀναγκαῖον εἰς τὴν πολιτείαν, καὶ ἱκανὸν κατὰ τὰς φρικτὰς αὐτὰς ὥρας τῆς ἀγωνίας τῆς οἰκονομολογικῆς κρίσεως, καὶ ὦ μοὶ γένοιτο τῶν παραμονῶν τῶν τραγικῶν σκηνῶν νὰ τὸν διαδεχθῇ.

Τοὐλάχιστον οὕτω ἐξηγεῖται ἡ προχθεσινὴ ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούπη καταπληκτικὴ τῶν βουλευτῶν τοῦ κ. Δηλιγιάννη πλειονοψηφία.

Τί νὰ εἴπωμεν ἀγνοοῦμεν καὶ ἡμεῖς, ἢ ὅτι ὁ κ. Χ. Τρικούπης εἶνε ἀρκούντως τυχηρός. Ὁ Βιργίλιος ὡς καὶ ὁ Ἡσίοδος λέγουν ὅτι ἡ τύχη ἀγαπᾷ τοὺς τολμηροὺς καὶ ἀπορρίπτει τοὺς δειλούς. Audaces fortuna favet. Οὐδεὶς δὲ τολμηρότερος τοῦ κ. Τρικούπη, ἀλλ᾽ ἐξ ἄλλου ὁ Καρδινάλιος d' Ossat εἶνε τῆς ἐναντίας γνώμης, τὴν ὁποίαν βεβαίως παρακολουθεῖ ὁ κ. Δηλιγιάννης. Οὗτος λέγει ἡ τύχη ποτὲ δὲν ἐματαίωσε τι, τὸ ὁποῖον διηύθυνε καλῶς ἡ φρόνησις (prudance). Ὁ Πασχάλης φρονεῖ, ὅτι εἷς ἀνώτατος ὑπουργὸς δὲν δύναται νὰ ἀναδειχθῇ ὑπέρτερος τῶν λειτουργιῶν τοῦ κράτους καὶ τῶν συνδυασμῶν των, ἐὰν δὲν εἶνε συγχρόνως κάτοχος πολλῶν ἰδιοτήτων ἀντιφατικῶν μεταξύ των, δηλαδὴ νὰ ἔχῃ τὴν φρόνησιν καὶ μυστικότητα μετὰ τοῦ ἀπειλητικοῦ τῆς ῥαδιολογίας καὶ μετριοπαθείας, τοῦ ζήλου μετὰ τῆς ἀδιαφορίας καὶ τοιοῦτος πάλιν φαίνεται ὁ κ. Δηλιγιάννης.

Ἀπέναντι τῶν τοιούτων συλλογισμῶν τῶν μεγάλων ψυχολόγων καὶ τῶν καθηκόντων τῆς βασιλείας ὁμολογοῦμεν, ὅτι ἀπωλέσαμεν τὴν πυξίδα τοῦ σκάφους, κυρίως, διότι οἱ ψυχολόγοι σᾶς λέγουν, ὅτι καλλείτερον ἓν ἔθνος νὰ ἔχῃ ἕνα ἡγεμόνα, τὸν ὁποῖον νὰ φοβῆται τὸ ἔθνος, ἢ νὰ ἀγαπᾷ. Ὁ Μακιαβέλης προτιμᾷ νὰ τὸν φοβῆται, διότι, λέγει, οἱ ἄνθρωποι γενικῶς εἶνε ἀχάριστοι, ἐπιπόλαιοι, ἄπιστοι καὶ τοῦ συμφέροντος, (ὅπως σήμερον εἴμεθα οἱ Ἕλληνες,) ὀλιγώτερον δέ, προσθέτει, πιστοὶ πρὸς τὴν ἐξουσίαν ἐκείνην, ἥτις βασίζεται εἰς τὴν καλοκαγαθίαν τοῦ ἡγεμόνος, φέρει δὲ παράδειγμα τοῦ Ἀννίβα τὴν αὐστηρὰν πειθαρχίαν πρὸς τοὺς στρατιώτας του, οἵτινες ἦσαν συλλογὴ ἐκ παντοίων ἐθνῶν καὶ ἐκείνων τοῦ Σκιπίωνος, οἵτινες ἐπαναστάτησαν ἕνεκα τῆς ἀγαθότητος τοῦ ἀρχηγοῦ των ἐν Ἱσπανίᾳ. Ἄλλοι φέρουσι παράδειγμα τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρον, ὅστις ἰδιοχείρως τολμηρῶς ἔδραξε δέκα τρεῖς ἐπαναστάτας καὶ τοὺς ἀπέσπασεν ἐκ τῶν φαλάγγων των, κατεκράτησε δὲ οὕτω τὴν γενικὴν ἀποστασίαν.

Τὸ αὐτὸ καὶ ὁ Καρδινάλιος Ξιμένης, ὥρμησε κατὰ τῶν στασιαζόντων στρατιωτῶν του καὶ δράξας ἕνα, ὅστις ἐφαίνετο ὁ ἀρχηγός των τὸν ἔσυρεν ἐκ τοῦ τραχήλου καὶ ἐτουφέκισεν αὐτὸν αὐθωρεὶ ἐνώπιον τῶν ἄλλων καὶ ἀπέσβεσε τὴν γενικὴν ἐξέγερσιν τῶν ἐπιλοίπων, τὸ αὐτὸ καὶ ὁ Ἀλέξανδρος Φαρνέσιος. Ὁ Προκόπιος λέγει ἐν τῇ ἱστορίᾳ του, ὅτι εἷς ἡγεμὼν ὁ ὑπογράφων, ὅ,τι θέτουσιν ἐνώπιόν του οἱ ὑπουργοί του ὑπόκειται εἰς φοβερὰς εὐθύνας καὶ φέρει παράδειγμα τὸν αὐτοκράτορα Θεοδόσιον Β΄, τὸν τὸν ὁποῖον ὅπως διορθώσῃ ἡ ἀδελφή του Πουλχερία, τὸν ἔκαμε νὰ ὑπογράψῃ πωλητήριον δι᾽ οὗ ἐπώλει τὴν σύζυγόν του αὐτοκράτειραν Εὐδοκίαν· ὅταν δὲ τὴν ἐπαύριον δὲν ἐνεφανίσθη ἡ αὐτοκράτειρα εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ θρόνου ὁ αὐτοκράτωρ ἠναγκάσθη πρὸς καγχασμὸν καὶ σκάνδαλον ὅλης τῆς αὐλῆς νὰ ἀκυρώσῃ τὸ πωλητήριον κατανοήσας τὴν εὐθύνην του.

Ἐθέσαμεν γυμνὴν τὴν θέσιν τοῦ κράτους ἐνταῦθα ἐν ὀλίγαις λέξεσι κατὰ τὰς κρισίμους αὐτὰς ἡμέρας, διότι ὅπου ἡ ἀλήθεια ὡς λέγει ὁ Ἅγ. Αὐγουστῖνος ἐκεῖ καὶ ἡ σοφία. Ubique est veritas, upique est Sapientia. Δύνασθε λέγει νὰ φρονῆτε, ὅτι ὅταν ἡ δικαιοσύνη διαχύσῃ τὸ φῶς αὐτῆς ἐν Ἀνατολῇ θὰ εἶνε διαφορετικὸν ἐκείνου τῆς Δύσεως; Οὕτω δυστυχῶς εἶνε, καὶ ἂς φωνάζουν ὅσον ἐπιθυμοῦν οἱ Πυρρωνισταί, ὅτι ὁ χριστιανισμὸς κατέστρεψε τὰς ἰδέας περὶ φυσικοῦ δικαίου καὶ ὅτι δὲν ἔχει οὐδένα ὁρισμὸν διὰ τῆς λογικῆς βέβαιον, διότι κατ᾽ αὐτὰς ἡ ἵδρυσις τῆς θρησκείας ἀντικατέστησε τὰς ἀληθείας τάς τε θεολογικὰς καὶ ἠθικὰς ἐναντίον ἐκείνων, τὰς ὁποίας ἡ λογικὴ θεωρεῖ τὰς στερεωτέρας.

Ἡ ἀλήθεια εἶνε, ὅτι τὸ Κατηγορητήριον ἀπεδείχθη παρὰ τοῦ τοιούτου τραγελαφικοῦ βουλευτηρίου οὐ μόνον μία ἱλαροτραγῳδία, ἀλλὰ καὶ τί ὀφείλει νὰ προσδοκᾷ τις ἐν τῷ μέλλοντι οἱονδήποτε τῶν δύο κομμάτων εἶνε εἰς τὰ πράγματα ἐκ τοιαύτης συνταγματικῆς παραλυσίας, καὶ ἐκ τῶν τοιούτων πατέρων τοῦ ἔθνους. ὁ εἷς θὰ ψευδοκατηγορεῖ καὶ ψευδοαθωώνει τὸν ἄλλον. Ὁ λαὸς καθεύδει, ὁ στρατὸς καὶ οἱ δικασταὶ ἐφατριάσθησαν, τοῦ Βυψανίου Ἀγρίππα οἱ λόγοι, ὅτι ἡ ἕνωσις ὑψώνει τὰ μικρὰ ἡ διαφωνία καταστρέφει τὰ μεγάλα, πραγματοποιεῖται ὁσημέραι ἐν Ἑλλάδι.

Ὁ Κρόμβελ ἔλεγεν, ὅτι ποτὲ δὲν δύναταί τις νὰ ἀναβῇ ὑψηλὰ ἐν ὅσῳ δὲν ἀναβῇ τις κατ᾽ ἀρχὰς ὅσον δύναται. Ἀλλὰ τίς δύναται ν᾽ ἀναβῇ ἐν τῇ πολιτείᾳ αὐτῇ ὅσον δύναται, ἐνῷ τοὐναντίον οἱ δυνάμενοι ἢ ἑκουσίως φρονίμως ἀποσύρονται ἐκ τῆς τοιαύτης πάλης, ἢ ἀδυνατοῦν νὰ προχωρήσουν τῶν ὁδῶν καὶ στενῶν ἁπάντων πεφραγμένων ἐκ τῶν μονοπωλησάντων τὰ ὑψηλά;

Ἡ Ἑλλὰς σήμερον ὡς εἶνε, Κρόμβελ δὲν δύναται νὰ γεννήσῃ, ὅπως διορθώσῃ τὸ παρὸν κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα διὰ μιᾶς ἐθνοσυνελεύσεως καὶ ἐπαναφέρῃ τὴν Γερουσίαν. Ἄρα ὀφείλομεν νὰ ἀκολουθήσωμεν τὴν ἐναντίαν ἰδέαν ἐκείνην τοῦ Καρδιναλίου Ρέτζ, ὅτι ἡ πολιτικὴ ἔχει προσδιωρισμένον τὸ σημεῖον μέχρι τοῦ ὁποίου δύναται νὰ φθάνῃ, ἢ ἐκείνην προτιμώτερον τοῦ Μακιαβέλη, ὅστις ἔλεγεν, ὅτι ὁ πολιτευτὴς πρέπει νὰ μιμῆται τὸν τουφεκιστήν, ὅστις σκοπεύει ὑψηλότερα τοῦ ἀντικειμένου, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ κτυπήσῃ. Ἄρα ἐκδίδοντες τοιαῦτα κατηγορητήρια ἐνώπιον ὅλης τῆς Εὐρώπης, τοῦ ἑλληνισμοῦ ἀσπαίροντος ὑπὸ τὸν κολοσσὸν τοῦ σλαβισμοῦ καὶ τὸν μισελληνισμὸν σχεδὸν ὅλων τῶν Φράγκων καὶ τοῦ κατηγορητηρίου κατὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀποσβεσθέντος τοσοῦτον πανηγυρικῶς παρὰ τῆς ἰδίας Κυβερνήσεως, τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἄλλο δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν. ἢ ὅτι ἐγείναμεν πάντες Μακιαβελισταί.

Μακιαβελιστικὴ Κυβέρνησις, Μακιαβελιστικὴ Ἀντιπολίτευσις, Μακιαβελιστικὴ Βουλή.

Ἂς καθεύδῃ λοιπὸν καὶ χαίρεται καὶ ἀγάλλεται ὁ λαός, τὸ ἔθνος, ἡ βασιλεία, τὰ πάντα εἶνε πρίμα.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΕΣΤΗ, 10 Φεβρουαρίου.— Ὁ Αὐτοκράτωρ ἀπήγγειλε σήμερον τὸν ἐναρκτήριον λόγον τῆς νέας νομοθετικῆς Συνόδου. Αἱ κυριώτεραι περικοπαὶ τοῦ λόγου χειροκροτηθεῖσαι ἀναφέρουσι περὶ τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Οὐγγαρίας. Ὁ Αὐτοκράτωρ διακηρύττει, ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις ἐπιτρέπει ἤδη τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ ζητήματος τῆς κυκλοφορίας τοῦ χαρτονομίσματος. Ὁ Αὐτοκράτωρ λέγει ἐπίσης, ὅτι αἱ σχέσεις μετὰ τῶν ἄλλων Δυνάμεων δὲν μετεβλήθησαν.

ΣΟΦΙΑ, αὐθημερόν.— Ἡ δίκη τῆς κυρίας Καραβέλωφ καὶ τῶν συγκατηγορουμένων μετ᾽ αὐτῆς κυριῶν ἤρξατο σήμερον, ἀναγνωσθέντος τοῦ κατηγορητηρίου, τὸ ὁποῖον παραπέμπει αὐτὰς εἰς τὴν ποινικὴν δικαιοσύνην, διότι ἀπηύθυναν εἰς τὰς δυνάμεις ὑπόμνημα σκοπὸν ἔχον τὴν ἐπέμβασιν τῶν ξένων δυνάμεων εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἡγεμονίας. Ἐν τῇ ἐξετάσει αὐτῆς ἡ κυρία Καραβέλωφ ὡμολόγησεν ὅτι ὑπέγραψε τὸ ὑπόμνημα. Οἱ συνήγοροι ἤρχισαν ἤδη τὰς ἀγορεύσεις των.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, αὐθημερόν.— Εἰς τὰς ἐπαναληπτικὰς ἐκλογὰς ἐξελέγησαν 11 συντηρητικοὶ καὶ 9 ἀντιπολιτευόμενοι. Διὰ τῶν ἐκλογῶν τούτων οἱ συντηρητικοὶ ἀνέρχονται εἰς 151, ἀντιπολιτευόμενοι δὲ εἰς 32.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7 Φεβρουαρίου.

Ἑλληνικὸν δάνειον	310
Γαλλικὸν 3 0)0	96.02
Ἡνωποιημένον αἰγυπτιακὸν	478.
Δάνειον τουρκικὸν	18.72
Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου.	25.24

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, αὐθημερόν.

Ἀγγλικὰ πάγια	95.93
Νέον ῥωσσικόν....	93,1)2
Ἑλληνικὸν 5 0[0	61,1)2
» 4 0[0	54,
Αἰγυπτιακὸν	92,
Ἰταλικὴ ῥάντα	88,1)2
Προεξοφλητικὸς τόκος	3,0)0

(ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ)

ΒΟΥΛΗ

Σύνοδος Β΄. Περίοδος ΙΒ΄.

Συνεδρίασις τῆς 11ης Φεβρουαρίου

Προεδρεία Ν. Γεωργιάδου

Εὑρεθείσης τῆς Βουλῆς ἐν ἀπαρτίᾳ περὶ ὥραν 5 ἀνεγνώσθησαν καὶ ἐνεκρίθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὑποβάλλει σύμβασιν συνωμολογηθεῖσαν μεταξὺ τῆς ἐθνικῆς τραπέζης καὶ τῆς κυβερνήσεως, δι᾽ ἧς ἡ μὲν κυβέρνησις παραιτεῖται νὰ λαμβάνῃ 25 ο)ο ἐκ τῶν κερδῶν τῆς τραπέζης, ἡ δὲ ἐθνικὴ τράπεζα ὑποχρεοῦται α΄) νὰ ἔχῃ ἐν τοῖς ταμείοις αὐτῆς 120 ἑκατομμύρια εἰς μεταλλικὸν ἐὰν ἡ Κυβέρνησις μετὰ συνομολόγησιν δανείου πληρώσει εἰς αὐτὴν ὅλα τὰ προσωρινὰ χρέη της.

β΄) νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν 270,000 φρ. χρυσᾶ διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ προνομίου τούτου

καὶ γ΄) νὰ παράσχῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν 700,000 φρ. χρυσᾶ.

Ὁ κ. Σχινᾶς ὁμιλήσας περὶ τῶν ἤδη ὑφισταμένων μονοπωλίων διὰ τῶν ὁποίων λέγει ἐπιβαρύνεται ὁ δυστυχὴς λαός, εἶπεν ὅτι καίτοι ἐπιθυμεῖ νὰ παράσχῃ τὰ μέσα εἰς τὴν κυβέρνησιν ὅπως ἐξέλθῃ ἐκ τῆς καταστάσεως εἰς ἣν περιῆλθεν, ὅμως οὐδέποτε θὰ δώσῃ τὴν ψῆφόν του εἰς σύστασιν μονοπωλίου, ὅπερ μέλλει νὰ ἱδρύσῃ εἰς τοὺς πολίτας βασανιστήρια, ἀφαιροῦν ἀπὸ χιλιάδας αὐτῶν τὸ ἐπάγγελμα καὶ τοὺς πόρους τοῦ ζῆν. Ὁ κ. Σχινᾶς μετὰ ταῦτα ἐρωτᾷ τὸν κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν τίνα μέτρα ἔλαβε περὶ τῶν κατερευσασῶν γεφυρῶν τοῦ Σιδηροδρόμου Μεσολογγίου-Ἀγρινίου.

Ὁ κ. Σκουζὲς ὑποβάλλει ἀναφορὰν τοῦ σωματείου τῶν συντεχνιῶν, δι᾽ ἧς παρακαλεῖται ἡ Κυβέρνησις νὰ μὴ προβῇ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ μονοπωλίου τοῦ καπνοῦ.

Ὁ κ. Δελιγιάννης λέγει ὅτι τὸ νομοσχέδιον περὶ μονοπωλίου τοῦ καπνοῦ ἀνεστάλη ὅπως ἐξετασθῶσιν ἀκριβῶς αἱ ἐνστάσεις πάντων.

Μετὰ δὲ τὸν κ. Κουμουνδοῦρον ζητήσαντα πίστωσιν πρὸς κατασκευὴν διαφόρων μηχανημάτων ἡ βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν

καθ᾽ ἣν ἐγένετο συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀναπληρωματικῆς ἐκλογῆς Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.

Πρῶτος λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Σαλταφέρος καὶ ζητεῖ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς τοῦ τμήματος Ὀλυμπίων.

Ὁ κ. Σπηλιάδης ἀπαντῶν εἰς τὸν προαγορεύσαντα δημηγορεῖ ὑπὲρ τῆς μὴ ἀκυρώσεως.

Ὁ κ. Μπουφίδης ὑποστηρίζει τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς Ἠλείας πλὴν τοῦ δήμου Λαμπείας διότι ἀπεκλείσθησαν τῆς ψηφοφορίας οἱ ἀληθεῖς ψηφοφόροι, καὶ εὑρέθησαν ὡς ψηφίσαντες ἀπόντες, μὴ ἀρκεσθέντες δὲ εἰς τοῦτο προέβησαν καὶ εἰς καλπονεύθεσιν ῥίψαντες σφαιρίδια εἰς τὰς κάλπας τῶν ἀντιπολιτευομένων.

Μετὰ δὲ τὸν κ. Κορύλλον ἀντικρούσαντα τοὺς ὑπὲρ τῆς ἀκυρώσεως ὁμιλήσαντας γίνεται ψηφοφορία δι᾽ ὀνομαστικῆς κλήσεως περὶ τῆς ἀκυρώσεως ἢ μὴ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Ὀλυμπίας οὕτω ἐπὶ 95 ψηφισάντων 59 ἐψήφισαν εἰς τὸ ναὶ 33 εἰς τὸ ὄχι τρεῖς δὲ ἠρνήθησαν ψῆφον. Ἐπικυρωθείσης δὲ τῆς ἐκλογῆς προβαίνει ἡ βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεταβολῆς τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους ἐπὶ τοῦ σίτου καὶ Σμιγοῦς.

Περατωθείσης δὲ τῆς συζητήσεως λύεται ἡ συνεδρίασις περὶ ὥραν 9 1)2

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐπειδή τινες τῶν ἐνταῦθα κ. συνδρομητῶν μας παρεπονέθησαν, ὅτι δὲν λαμβάνουσι τὸν «Βρεττανικὸν Ἀστέρα» παρακαλοῦνται πάντες οἱ κ. συνδρομηταὶ ὅπως εἰδοποιῶσι τὴν διεύθυνσιν, ὁσάκις ἡ διανομὴ τοῦ φύλλου δὲν γίνεται τακτική.

ΕΓΧΩΡΙΑ

ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛ. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Κατὰ τὴν περυσινὴν δίοδόν της ἐντεῦθεν ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας εἶχεν ἐπισκεφθῇ καὶ τὸ ἐργοστάσιον τῶν μεταξωτῶν ὑφασμάτων τῶν συζύγων Παντζῆ Χατζοπούλου, τοσοῦτο δὲ ἐξεπλάγη ἐπὶ τῇ τελειότητι καὶ λεπτότητι τῆς ἐργασίας των ὥστε ἐπανειλημμένας παραγγελίας ἔδωσε καὶ ἐκ Κερκύρας καὶ ἐξ Αὐστρίας. Χθὲς δὲ ἀπεστάλη ἐκ τοῦ αὐλαρχείου τοῦ Αὐτοκράτορος ὁ τίτλος τοῦ προμηθευτοῦ τῆς αὐτοκρατ. βασιλ. αὐλῆς τῆς Αὐστρίας. Ἐπετράπη δὲ εἰς τὸ ἐργοστάσιον νὰ φέρῃ τὰ σήματα τοῦ αὐτοκρατορικοῦ θυρεοῦ. Πρό τινων δὲ ἡμερῶν γράφουσα ἡ αὐτοκράτειρα πρὸς τὸν κ. Χατζόπουλον ἔλεγε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς· ἐν τῷ προσώπῳ Σας καὶ μόνῳ ἤρατο θριάμβους ἡ ἑλλ. βιομηχανία.

×

Ο ΕΞΩΡΑΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΡΕΜΑΣΤΗ ΓΕΦΥΡΑ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΤΙΡΙΟΝ

Ἐρχόμεθα σήμερον ἵνα μεταδώσωμεν εἰδήσεις αἵτινες θὰ ἐκπλήξωσι τοὺς ἀναγνώστας μας.

Ὁ δήμαρχος Πειραιῶς ἔχει ἀπόφασιν νὰ προβῇ εἰς ἔργα ἅτινα πραγματοποιούμενα θέλουν καταστήσει τὴν γείτονα πόλιν ἐντελῶς εὐρωπαϊκήν. Καὶ πρῶτον τὸ διάστημα μεταξὺ Τσίλερ καὶ τῆς ἀπέναντι ἀκτῆς θὰ ζευχθῇ διὰ κρεμαστῆς γεφύρας. Τὸ ἡμιτελὲς θέατρον ἀποπερατούμενον θέλει χρησιμεύσει ὡς κεντρικὸν κατάστημα εἰς ὃ θέλουν συγκεντρωθῇ τὸ εἰρηνοδικεῖον καὶ πταισματοδικεῖον Πειραιῶς, ἡ Μοιραρχία, τὸ Δημαρχεῖον καὶ ἡ Ἀστυνομία, ἐνοικιαζομένων τῶν νῦν δημοσίων κτηρίων Θὰ τελειοποιηθῶσι τὰ σφαγεῖα, θὰ δενδροφυτευθῇ ἡ πόλις, θὰ ἐξωραϊσθῇ καὶ εὐρυνθῇ τὸ νεκροταφεῖον, νέαι ὁδοὶ θὰ σχηματισθῶσι δι᾽ ὃ εὐχόμεθα νὰ μὴν περιωρισθοῦν μόνον εἰς λόγια.

×

ΘΑ ΕΧΩΜΕΝ ΚΟΜΙΤΑΤΟΝ

Ὅ,τι δὲν ἐγένετο ἐφέτος ὑπὸ τοῦ Δήμου παρ᾽ οὗ ἠλπίζομεν πολλά, ὅ,τι δὲν ἐγένετο ὑπὸ ἄλλων οἵτινες κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ γεννηθῇ ἡ φαιδρότης καὶ ἡ χαρὰ ἀνὰ τὴν πόλιν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀπεφασίσθη νὰ γείνῃ διὰ τὴν τελευταίαν Κυριακὴν ὑπὸ ἰδιώτου τοῦ κ. Ἰωάννου Ἀσλάνη τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ὁποίου θὰ συστηθῇ ἐπιτροπὴ ἐκ συντακτῶν διαφόρων Ἐφημερίδων ἥτις θέλει κρίνει περὶ τῆς ἀξίας νὰ βραβευθῇ προσωπιδοφόρου πομπῆς· θὰ κριθῶσι δὲ οὐ μόνον αἱ ἐν τῇ ὁδῷ τοιαῦται ἀλλὰ καὶ αἱ μᾶλλον ἐπιτυχεῖς μετεμφιέσεις κατὰ τὸν ἑσπερινὸν χορὸν εἰς ὃν ὀφείλουσι νὰ παραστῶσι καὶ οἱ τῆς ἡμέρας προσωπιδοφόροι ὅπως μεταξὺ ὅλων γείνῃ ἡ κρίσις.

Διανεμηθήσονται δὲ τρία βραβεῖα τὸ πρῶτον θὰ εἶνε ἀξίας 300 δραχμῶν τὸ δεύτερον 150 καὶ τὸ τρίτον 50. Δύναται δὲ εἰς τοὺς βουλομένους ἀντὶ τῶν δώρων νὰ δοθῇ ἡ ἀξία των.

×

Η ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ

Προχθὲς μετὰ τὸ πέρας τῆς Βουλῆς πλῆθος λαοῦ τὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως φρονῶν ἡγουμένων τῶν βουλευτῶν των ἠκολούθησαν ἐν ζητωκραυγαῖς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως μέχρι τοῦ οἴκου του ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ ὁποίου ἐξελθὼν ηὐχαρίστησε τὸ συνηγμένον πλῆθος παροτρύνας αὐτό, «ὅπως μὴ παύῃ δρῶν ὑπὲρ τῆς κατισχύσεως τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ ἥτις ἐπὶ τοσοῦτον εὐεργετικὴ ἐφάνη διὰ τὸν τόπον μας.» Περὶ τὴν 11 π. μ. διελύθη ἡσύχως τὸ πλῆθος ἄνευ οὐδενὸς ἐπεισοδίου.

×

ΟΥΔΕΝ ΑΝΕΚΑΛΥΦΘΗ

Περὶ τοῦ εἰκαζομένου ἐγκλήματος ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξαφάνισιν τῶν δύο κορασίων οὐδὲν εἰσέτι ἀνεκαλύφθη παρ᾽ ὅλας τὰς δραστηρίας ἐνεργείας τῆς ἀστυνομίας ἥτις καθῆκον ἔχει νὰ φροντίσῃ ὑπερανθρώπως διὰ τόσῳ πρωτοφανῆ καὶ μυστηριώδη ταύτην ἐξαφάνισιν.

×

ΚΑΤ᾽ ΕΚΛΟΓΗΝ

Τὴν νύκτα τῆς δύο Φεβρουαρίου ἐγνώσθη χθὲς ἐνταῦθα ὅτι ἐν Καρδίτσῃ ἄγνωστοι ὡπλισμένοι μέχρις ὀδόντων μετέβησαν εἰς τὸ ποιμνιοστάσιον τοῦ Ἰω. Χατζῆ καὶ κατώρθωσαν νὰ ἀφαιρέσουν ὁλόκληρον τὸ ποίμνιον του χωρὶς οὐδεὶς ἐκ τῶν ἐκεῖ κοιμωμένων νὰ ἐννοήσῃ οὐδὲ τὸ παραμικρόν.

Οἱ κλέπται ἀφοῦ ὡδήγησαν τὸ ποίμνιον εἰς ἱκανὴν ἀπόστασιν ἐξέλεξαν 13 μόνον τὰ καλλίτερα πρόβατα καὶ 5 ἀμνοὺς τὰ ὁποῖα καὶ ἔλαβον μεθ᾽ ἑαυτῶν τὰ δὲ ὑπολειπόμενα τὰ ἄφησαν εἰς τὴν τύχην των. Τὴν πρωΐαν ἀνευρέθησαν ὑπὸ τοῦ κυρίου των ἀλλ᾽ οὐχὶ καὶ τὰ ἐκλεχθέντα,

Ἐπίσης πρό τινων ἡμερῶν ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ μετέβησαν εἰς τὸ ποίμνιον τῶν ἀδελφῶν Ἀνδρίτζου καὶ ἀφήρεσαν μόνον ἓν ἐξ αὐτῶν, διότι φαίνεται αὐτὸ μόνον ἐχρειάζοντο.

Αἱ ἀλεπάλληλοι αὗται κλοπαὶ ἐννοεῖται ὅτι ὑπ᾽ οὐδενὸς ἄλλου διαπράττονται ἢ ὑπὸ τῆς σπείρας τῶν φυγοδίκων καὶ φυγοποίνων οἵτινες λυμαίνονται εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην ἂν καὶ καθ᾽ ἑκάστην οὐκ ὀλίγοι συλλαμβάνονται ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων.

×

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΙΣ ΡΩΣΣΙΑΝ

Συνεπείᾳ ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατ᾽ αὐτὰς ἀναχωρεῖ διὰ Μόσχαν καὶ Πετρούπολιν μετ᾽ ἐκτάκτου ἐντολῆς ὁ ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀρχιμανδρίτης κ. Κωνστ. Ἀλεξανδρίδης προτεθέμενος νὰ παραμείνῃ εἰς τὰς εἰρημένας πόλεις περὶ τὰς εἴκοσιν ἡμέρας.

×

ΤΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΤΗΣ ΘΩΡΗΚΤΗΣ ΜΟΙΡΑΣ ΕΙΣ ΣΑΛΑΜΙΝΑ

Κατ᾽ αὐτὰς ὡς ἐγκαίρως ἀναγγείλαμεν ἐπρόκειτο νὰ γείνωσι γυμνάσια τῆς Μεγάλης θωρηκτῆς εἰς Ψυττάλειαν ἀποβιβαζομένων ἐκεῖσε τῶν πληρωμάτων, ἀλλὰ συνεπείᾳ νεωτέρας διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν διετάχθη ὅπως τὰ γυμνάσια ταῦτα ἐκτελεσθῶσι εἰς τὴν Σαλαμῖνα καθότι εἰς Ψυττάλειαν εἶνε ἐσπαρμέναι αἱ γαῖαι δι᾽ ἀνάγκας τοῦ δημοσίου θὰ προξενήσωσι δὲ μεγάλας ζημίας εἰς αὐτὸ ἐὰν ἐξετελοῦντο ἐκεῖ.

×

ΝΑΥΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Καθὰ τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν τὸ αὐστριακὸν πολεμικὸν «Ναυτίλος» ἀπέπλευσε ἐκεῖθεν.

×

ΛΗΣΤΕΙΑ

Προχθὲς τὴν νύκτα ἐνῷ ὁ κ. Νικολ. Κοκορὸς μετέβαινε οἴκαδε συνελήφθη αἴφνης ὑπὸ τῶν Δ. Σταθάκη καὶ Ἰωάν. Κουγιομτζάκη, οἵτινες δι᾽ ἀπειλῶν ἐπὶ τῆς ζωῆς του ἀφήρεσαν διὰ τῆς βίας τὰς ἐν τῷ θυλακίῳ του 112 δραχμὰς καὶ τὸ ὡρολόγιον του τραπέντες ἀμέσως εἰς φυγήν. Εὐτυχῶς λαβοῦσα γνῶσιν τῆς θρασείας ταύτης κλοπῆς ἡ ἀστυνομία κατώρθωσε νὰ τοὺς συλλάβῃ ἐφ᾽ ὧν εὑρέθησαν καὶ τὰ κλαπέντα. Πάλιν καλά

×

ΔΙΟΤΙ ΗΝΟΧΛΕΙ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

Κατ᾽ αὐτὰς ἐξωρίσθη ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας κύριός τις Δημ. Ἠλιόπουλος ὅστις εἶχε τὴν μονομανίαν νὰ ἐνοχλῇ δι᾽ ἐπιστολῶν ἀπειλητικῶν τὰς κυρίας οὕτως, ὥστε σωρεία καταγγελιῶν κατ᾽ αὐτοῦ ὑπῆρχεν. Ὁ κύριος οὗτος θεωρήσας ὡς παράνομον τὸ διάβημα τοῦτο τῆς ἀστυνομίας ὑπέβαλε ἀναφορὰν πρὸς τὴν βουλήν.

×

ΚΛΟΠΗ

Αἱ ἐν τοῖς δωματίοις κλοπαὶ κατέστησαν ἀπό τινος καιροῦ συχνόταται δὲν παρέρχεται σχεδὸν ἑβδομὰς καὶ νὰ μὴ ἀναφέρῃ τὸ ἀστυνομικὸν δελτίον δύο τρεῖς τοιαύτας, προχθὲς πάλιν ἄγνωστοι εἰσελθόντες διὰ ῥήξεως εἰς τὸ δωμάτιον τῶν ἀδελφῶν Παπαγιαννακοπούλων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαυρομιχάλη καὶ θραύσαντες τὸ κιβώτιόν των ἀφήρεσαν τὰς ἐν αὐτῷ ἐμπεριεχομένας 330 δραχμὰς καὶ ἔγειναν ἄφαντοι. Αὐτὰ ἐννοεῖται ὅτι δὲν θὰ λείψουν ἐν ὅσῳ δὲν ἔχομεν ἐπαρκῆ καὶ καλῶς συγκεκροτημένην ἀστυνομίαν.

×

ΑΛΛΗΛΟΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΙ

Τὴν ἑσπέραν τῆς 5ης Φεβρουαρίου ἐν τῷ χωρίῳ Βαγὶ τοῦ Δήμου Θεσπιῶν συνεπλάκησαν ἐκ προηγουμένων ἀφορμῶν οἱ Βασίλ. Βαγιώτης καὶ Χαρ. Βέλος· αἱ μάχαιραι ἐξήστραψαν, ἀποτέλεσμα δὲ ὑπῆρξε ὁ τραυματισμὸς καὶ τῶν δύο ἐξ ὧν ὁ πρῶτος μόνον συνελήφθη.

Ἐν τῷ χωρίῳ Παλαιοπαναγίᾳ τοῦ Δήμου Θεσπιῶν τὸ μεσονύκτιον τῆς 1 Φεβρουαρίου ἐν συμπλοκῇ ὁ Γεώργ. Στρεμπάκος ἐτραυμάτισε διὰ δικάνου ὅπλου τοὺς Θωμᾶν Κώνσταν καὶ Σωτήριον Στεργίου.

×

ΚΑΙ ΑΛΛΗ ΖΩΟΚΛΟΠΗ

Τὸ μεσονύκτιον τῆς 2 Φεβρουαρίου ἐν τῷ αὐτῷ Δήμῳ ἄγνωστοι εἰσελθόντες εἰς τὸ ποίμνιον τοῦ Σωτηρίου Καμπέλη ἀφήρεσαν 8 πρόβατα καὶ ἐτράπησαν εἰς φυγήν,

Αἱ πληρωμαὶ τῶν συνδρομῶν τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» γίνονται εἰς τὰ γραφεῖά μας κείμενα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ προαστείου ἀρ. 8 ἀπέναντι τοῦ νεοκτίστου θεάτρου τοῦ κ. Μπαλάνου· ἐκεῖ ὅστις θέλει εὑρίσκει καὶ τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν.

ΣΕΡΒΙΑ

Κατ᾽ εἰδήσεις ἐκ Βενετίας τῆς 2 Φεβρουαρίου ἀπεβίωσεν ἀσθενήσασα ἐκ πνευμονίας καὶ ἰμφλουέντσας ἡ πριγκίπισσα Δαρίγκο, χήρα τοῦ πρίγκιππος Δονιὴλ τοῦ προκατατόχου τοῦ πρίγκιπος Νικολάου ὅστις ἐδολοφονήθη τῷ 1860 ἐν Κατάρῳ. Ἡ δὲ μεταφορὰ τοῦ νεκροῦ τῆς πριγκιπίσσης ἀνετέθη εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργόν. ὅστις καὶ ἀνεχώρησε τὴν ἑπομένην διὰ Βενετίαν.

ΤΟ ΒΟΡΕΙΟΝ ΣΕΛΑΣ

Τὸ τηλεγραφικὸν σύστημα σπουδαίως ἐβλάβη ἀπὸ τὸ βόρειον σέλας· οἱ δὲ χείμαροι οἵτινες συνήθως παρακολουθοῦν τὸ φαινόμενον τοῦτο ἐπήνεγκον πολλὰς βλάβας εἰς τὰς τηλεγραφικὰς γραμμάς. Τὰ αὐτὰ περίπου ἀγγέλλονται ὅτι συνέβησαν καὶ ἐν Ρωσσίᾳ καὶ ἐν Ἀμερικῇ.

Τὸ βόρειον σέλας κατεῖχε ἔκτασιν μεγάλην ἀπὸ τῆς Ἰόβας μέχρι τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ὅλον δηλ. τὸ βόρειον μέρος τοῦ οὐρανοῦ ὁ δὲ χρωματισμός του ἦν διαυγὴς καὶ εὐδιάκριτος, ὅπερ πολλοὶ ἐν πρώτοις ἐξέλαβον ὡς μεγίστην πυρκαϊάν. Ὁ καθηγητὴς τῆς Σχολῆς τῆς Κολομβίας κ. Ρὴξ ἀπέδωσε τὸ φαινόμενον τοῦτο εἰς τὰς ἐσχάτως διαταράξεις τοῦ ἡλίου ὅπερ καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐπιστήμονες παρεδέχθησαν.

ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΑ ΜΩΡΟΥ

Ἐρεθιστικὸν ἅμα καὶ κωμικὸν ἐπεισόδιον συνέβη κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐν τῇ μητροπολιτικῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Βερολίνου παρόντων τοῦ Αὐτοκράτορος, τοῦ πρίγκιππος Ἐρρίκου καὶ τοῦ μεγάλου δουκὸς τῆς Βάδεν.

Ἀρχομένης τῆς λειτουργίας ἄνθρωπός τις παρὰ τὸν βωμὸν ἱστάμενος ἐξαφνα ἐπήδησε κραυγάζων. «Ἡ χιλιετηρὶς ἔρχεται!» Ἐκ νέου δὲ προσπαθήσας νὰ διακόψῃ τὴν ἱεροτελεστίαν συνελήφθη καὶ ὡδηγήθη εἰς τὸ ἀστυνομικὸν τμῆμα, ἔνθα ἐγνώσθη ὅτι ἦν παράφρων κληρικός. Κατ᾽ ἀρχὰς ἐθεωρήθη ὅτι τοῦτο εἶνε σοσιαλιστικὴ ἐπίδειξις.

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Μ. ΛΙΑΣΚΟΥ

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ «Σάλπιγκι» τῆς Λαρίσσης τὰ ἑξῆς: Ὁ Ἀλέξανδρος Μ. Λιάσκος, νέος δεκαοκταετὴς καὶ καταγόμενος ἐξ Ἐλευσῖνος τὴν νύκτα τῆς 27 τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου ἐκ τῶν φυλακῶν τῆς Ἐλασσῶνος ἀπεστάλη μετὰ χωροφυλάκων εἰς Σέρβια, ἔνθα ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῶν Μεχμὲτ Βρυώνη. Οὗτος ἀφ᾽ οὗ προσήνεγκεν αὐτῷ διάφορα γλυκύσματα ἀπεπειρᾶτο διὰ καλοῦ καὶ μειλιχίου τρόπου νὰ τὸν προτρέψῃ εἰς τὸ νὰ ἀσπασθῇ τὸν ἰσλαμισμὸν καὶ οὕτω γίνῃ εὐτυχὴς καὶ ἀποκτήσῃ στάδιον εὐρύ. Βλέπων ὅμως ὁ Διοικητὴς τὰς ἑκάστοτε ἀρνήσεις αὐτοῦ, ἔστειλεν ἐν τῷ δωματίῳ τῆς εἱρκτῆς γέροντα Χόντζαν, ὅστις ἤρξατο τῆς κατηχήσεως καὶ τοῦ προσηλυτισμοῦ αὐτοῦ διὰ τοῦ ἠπιωτέρου τρόπου, βλέπων ὅμως ὁ Χόντζας τὴν ἐπίμονον ἄρνησιν του ἀνεχώρησεν, εὐθὺς δὲ τὴν ἑπομένην ἡμέραν ὁ νέος οὗτος ἐστάλη μετὰ τοῦ ῥηθέντος Χόντζα ἐφ᾽ ἁμάξης καὶ μετὰ ἱππέων εἰς Βιτώλια. Μάταιαι ὑπῆρξαν αἱ προσπάθειαι τοῦ Χόντζα πρὸς προσηλυτισμόν, ὅστις ἐπὶ τέλους ἠπείλησεν αὐτὸν ὅτι ἐν

Βιτωλίοις διὰ τῆς βίας θὰ προσηλυτισθῇ. ἄλλως θὰ ὑποστῇ μέχρις ἐσχάτης πνοῆς βασάνους τρομεράς. Ὅτε ἀφίκοντο ἐκεῖ, ὁ νέος οὗτος ἰδών, ὅτι οἱ λόγοι τοῦ Χόντζα βαθμηδὸν ἤρξαντο πραγματοποιούμενοι, καὶ μὴ δυνάμενος νὰ ὑπομείνῃ τὰ βασανιστήρια, παρεδέξατο ν' ἀσπασθῇ τὸν ἰσλαμισμόν.

Ἡ χαρά των τότε ἦν ἀπερίγραπτος ἐστάλη δ' εἰς τὸ τουρκικὸν σχολεῖον ἐν Σερβίοις πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Τουρκικῆς καὶ μετὰ 25 μόλις ἡμέρας ἠδυνήθη τῇ συμπράξει τῶν ἐκεῖ χριστιανῶν νὰ δραπετεύσῃ ἔφιππος καὶ νύκτωρ καταφύγῃ εἰς τὸ Ἑλλην. Προξενεῖον τῆς Ἐλασσῶνος.

Τὸ Προξενεῖον περιεζώσθη ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν, ἀμέσως διὰ τηλεγραφημάτων πληροφορηθεισῶν τὰ τῆς ἀποδράσεως, ἐπὶ ἓξ ἡμέρας, ὅτε ὁ πρόξενος κ. Σωμάκης, διαμαρτυρηθείς, ἠδυνήθη δι' ἐγγράφου παρὰ τοῦ Καϊμακάμη ἐγγυήσεως, νὰ συνοδεύσῃ τὸν νέον μέχρι τοῦ σταθμοῦ Μελούνας ἐκεῖθεν δὲ μετά τινος ἀξιωματικοῦ εἰς Λάρισσαν.

Τοιαῦτα δεινὰ ὑπέστη δυστυχῶς Ἕλλην ὑπήκοος ἐν τῇ ὁμόρῳ φίλῃ ἐπικρατείᾳ πρὸς ἐμπαιγμὸν τοῦ Ἑλλ. ἔθνους.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐν τῇ Βουλῇ ὑπεβλήθη εἰς συζήτησιν ὁ Στρατιωτικὸς προϋπολογισμός. Ἡ πρώτη γνώμη, ἥτις ἐξηνέχθη ὑπὸ τῆς ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ Ἐπιτροπῆς περιεστρέφετο εἰς τὰς ὁδηγίας, αἵτινες δίδονται εἰς φρουρούς, ὅπως οὗτοι μεταχειρίζωνται ἐν ἀνάγκῃ τὰ ὅπλα των. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη πολλαὶ περιπτώσεις συνέβησαν, καθ' ἃς οἱ φρουροὶ ἐπυροβόλησαν κατὰ τῶν ἀνθρώπων ἐν τοῖς ὁδοῖς, ἐξ ὧν τρεῖς ἰδίως μεγίστην αἴσθησιν παρήγαγον εἰς τὸν λαόν. Κατὰ τὴν πρώτην παῖς τις πυροβοληθεὶς ἔπεσεν ἄπνους, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν ἀντὶ νὰ φονευθῇ ὁ πυροβοληθεὶς δραπέτης τῶν φυλακῶν ἐπληγώθη κατὰ τὸν βραχίονα ὑπηρέτριά τις, ἡ δὲ τρίτη περίπτωσις συνέβη πρό τινων ἑβδομάδων, καθ' ἣν μέθυσός τις ἐξύβρισε σκοπὸν τινὰ τοῦ Αὐτοκρατ. τυπογραφείου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ὀρανίας μιᾶς τῶν διαβατικωτέρων τοῦ Βερολίνου, ὅτε δὲ εἶδεν ὅτι θὰ συλληφθῇ ἐγένετο ἄφαντος, ὁπόταν ὁ σκοπὸς ἐπυροβόλησε κατ' αὐτοῦ, ἡ δὲ σφαῖρα διῆλθε διὰ τοῦ παραθύρου καταστήματός τινος. Ὁ φανερὸς οὗτος κίνδυνος τοιαύτης πραγμάτων καταστάσεως ἠνάγκασε τὴν ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ Ἐπιτροπήν, ὅπως ἐπισταμένως συζητήσῃ τοῦτο, αὕτη δὲ ἀπεφάσισε νὰ αἰτήσῃ παρὰ τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν, ὅπως ἐλαττώσωσι τοὺς στρατιωτικοὺς φρουροὺς εἰς τὸν ἐλάχιστον ὡς ἔνεστιν ἀριθμὸν καὶ οὕτω ν' ἀναθεωρήσωσι τὰς εἰς τοὺς φρουροὺς δοθησομένας ὁδηγίας ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέπηται ἡ χρῆσις τῶν ὅπλων ἐν ταῖς δημοσίαις ὁδοῖς ἐκτὸς ἐὰν εὑρεθῶσιν ἐν ἀπολύτῳ κινδύνῳ. Τὴν πρότασιν ταύτην ὁ στρατηγὸς φὸν Γόσλερ, ὑπερασπίζων τὰς στρατιωτικὰς ἀρχάς, ἠρνήθη νὰ παραδεχθῇ, δηλῶν, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατιωτικῶν φρουρῶν ἐν Βερολίνῳ εἶνε τόσον μικρός, ὥστε πᾶσα περαιτέρω ἐλάττωσις τυγχάνει ἀδύνατος, προσέθηκε δέ, ὅσον ἀφορᾷ τὰς δοθείσας ὁδηγίας εἰς τοὺς φρουροὺς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ὅτι πρέπει νὰ μείνωσιν ἀμετάβλητοι· ἄλλως τε οἱ τοιούτου εἴδους πυροβολισμοὶ ἐν τοῖς ὁδοῖς δύνανται κάλλιστα νὰ καταργηθῶσι διὰ τῆς αὐστηρᾶς τιμωρίας τῶν αἰτίων, τῶν προκαλούντων αὐτούς. Ἕνεκα τῆς ὁμιλίας ταύτης τοῦ στρατηγοῦ καὶ τῆς κατακρίσεως ἐκ μέρους τῶν ῥιζοσπαστῶν ἀπεφασίσθη, ὅπως αἰτηθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἡ βελτίωσις τῆς καταστάσεως ταύτης.

ΡΩΜΗ

Τὴν 15 Φεβρουαρίου, οἱ ἄεργοι ἐδήλωσαν, ὅτι θὰ παύσωσι ἀναμένοντες ἐργασίαν καὶ θὰ αἰτήσωσι ὅπως δοθῇ αὐτοῖς ἢ ἐργασία ἢ ἀνακούφισις ἄλλη, ὡς ἐκ τούτου τὰ σώματα τῆς φρουρᾶς εἶνε εἰς τοὺς στρατῶνας ἐξωπλισμένα καὶ ἄλλα μέτρα περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς τάξεως ἐλήφθησαν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν· Κατὰ νεωτέρας δ' εἰδήσεις ἄκρα ἡσυχία ἐπεκράτησεν, οἱ δ' ἐργάται μετέβησαν εἰς τὴν ἡμερησίαν αὐτῶν ἐργασίαν.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

Τὸ ζήτημα περὶ τῶν σκληροτήτων, ἃς ὑφίστανται οἱ στρατιῶται ὑπὸ τῶν ὑπαξιωματικῶν, ὑπεβλήθη τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εἰς συζήτησιν ἐν τῇ γερμανικῇ βουλῇ. Ὁ κόμης δὲ Καπρίβης εἰς ἀπάντησιν εἶπεν, ὅτι τὰ βέλτιστα μέτρα κατὰ τῶν ἐσχάτως ἀνακαλυφθεισῶν καταχρήσεων ληφθήσονται, ἐὰν γείνῃ παραδεκτὸν τὸ βαβαρικὸν σύστημα τῆς ἐν τοῖς στρατοδικείοις ποινικῆς δικονομίας, ὅπερ κέκτηται πλείονα πλεονεκτήματα τοῦ ἐν Πρωσσίᾳ ἰσχύοντος, ἔνθα δικάζουσιν μόνον ἐπὶ ἰδιωτικῶν καὶ γραπτῶν τεκμηρίων ἐρειδόμενοι. Συγχρόνως ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ βαβαρικοῦ συστήματος εἰς τὴν Βόρειον Γερμανίαν, ἔνθα οἱ δικασταὶ εἶνε νομομαθεῖς καὶ οὐχὶ στρατιωτικοὶ ἀπαιτεῖ σπουδαίαν σκέψιν.

Ὁ καγκελάριος ἐξηκολούθησε λέγων, ὅτι τροποποίησις τοῦ νόμου ὅσον ἀφορᾷ τὰ στρατοδικεῖα ἤδη συνετάχθη καὶ θὰ καθυποβληθῇ εἰς τὴν βουλήν, ἀλλ' οὐδεμία τροποποίησις τοῦ νόμου τούτου δύναται νὰ ἀναμένηται κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ τῶν στρατιωτικῶν ὑποθέσεων, ὁ κόμης Καπρίβης παρήνεσε ἐμφαντικῶς περὶ τοῦ κινδύνου τῆς ὑπαρχούσης δυσπιστίας τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, εἰς τὰ πνεύματα τῶν ὑποδεεστέρων.

ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ ΚΑΙ ΚΕΔΙΒΗΣ

Κατ' εἰδήσεις τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῶν «Καιρῶν» τὸ φιρμάνιον τῆς περιβολῆς τοῦ ἀξιώματος τοῦ Κεδίβου νῦν ἐσχεδιάσθη καὶ συνετάχθη ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς σχεδὸν ὅρους ὑφ' οὓς καὶ τὸ περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Τεφὶκ Πασσᾶ. Μολονότι ἀπεπειράθησαν νὰ πείσωσι τὸν Σουλτάνον, ὅπως εἰσαγάγῃ εἰς τὸ κείμενον ὁδηγίας τινὰς πρὸς τὸν Ἀββᾶ Πασσᾶ, ὁ Σουλτάνος ὅμως προὐτίμησε νὰ μείνῃ τὸ κείμενον ἀμετάβλητον, ἀφοῦ ἐπιβάλλει τὰ αὐτὰ καθήκοντα· ἄλλως ἤθελον προέλθει δυσχέρειαι καὶ περισπασμοί. Ὁ πρώην πρέσβυς ἐν Ῥωσσίᾳ καὶ νῦν γενικὸς διοικητὴς τῆς Κρήτης Σακὴρ πασσᾶς κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ κομίσῃ εἰς Κάϊρον τὸ φιρμάνιον, τοῦθ' ὅπερ περιποιεῖ μεγάλην τιμήν.

Οὐδὲν περὶ τούτου μέχρι τοῦδε ἀπεφασίσθη· ἐν τούτοις καὶ αἱ φῆμαι, αἵτινες ἀποδίδονται εἰς πολιτικὰς σημασίας, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκλογὴν τοῦ κομίσοντος τὸ φιρμάνιον στεροῦνται πάσης ὑποστάσεως.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ

Ὁ νέος βασιλεὺς τῆς Σερβίας νῦν ὑφίσταται τὰς Σχολικὰς δοκιμασίας, ἃς οἱ νέοι τῆς ἡλικίας του. Ἐνώπιον τῶν Ἀντιβασιλέων τοῦ Μητροπολίτου, τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ ἄλλων τῆς αὐλῆς καὶ τοῦ Κράτους ἐπισημοτήτων, ὁ βασιλεὺς τῆς Σερβίας ὑφίσταται ἑξαμήνους ἐξετάσεις καὶ καθὰ λέγεται λίαν ἐπισταμένως. Ὅταν αἱ ἐξετάσεις λήξωσιν, ὁ νέος βασιλεὺς θὰ ἀξιωθῇ πιστοποιητικῶν παρὰ τῶν καθηγητῶν του, ἅτινα τεθήσονται ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς αὐλῆς. Αἱ μελέται αὐτοῦ μετὰ πάσης ὅσης προσοχῆς καὶ ἐπισταμένως ἐποπτεύονται, ἡ δὲ λογικότης καὶ ἡ ἐξιδιασμένη αὐτοῦ ἐπιμέλεια τυγχάνουσι μεγίστων ἐπαίνων.

ΤΑΡΑΧΩΔΗΣ ΔΙΑΓΩΓΗ ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΒΕΓΓΑΛΗΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Καλκούτης στρατιωτικὴ στάσις τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα συνέβη ἐν Ἀλιποὺρ τῆς Βεγγάλης.

Κατάβασις ἀλεξιπτώτου ἐξήγειρε μέγα ἐνδιαφέρον, ἐνώπιον ἀμετρήτου πλήθους. Οἱ στρατιῶται τοῦ 17ου τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς Βεγγάλης, ὅπερ σταθμεύει ἐν Ἀλιποὺρ ἐξῆλθον πολυάριθμοι ἐκ τῶν σκηνῶν των, ὅπως ἴδωσι τὸ θέαμα τοῦτο. Πολλοὶ δ' αὐτῶν συνεπλάκησαν μεταξὺ των ἐρίζοντες περὶ τῶν θέσεων καὶ παρεκώλυον πᾶσαν συγκοινωνίαν, ἐπετίθεντο δὲ καὶ κατὰ παντὸς ἰθαγενοῦς καὶ εὐρωπαίου, ὅστις ἤθελε διέλθει ἐκεῖθεν.

Πολλοὶ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι ἐτραυματίσθησαν Αἱ δὲ ταραχαὶ αὗται κατεστάλησαν ὅτε ἀξιωματικός τις διέταξε τὸν σαλπιγκτὴν νὰ σαλπίσῃ τὴν συνάθροισιν. Συνελήφθησαν τινὲς ὕποπτοι, ἄνευ δ' ἀναβολῆς θὰ ἐνεργηθῶσιν ἀνακρίσεις.

ΦΟΙΤΗΤΗΣ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ μὲ ἀρίστας συστάσεις κάτοχος καὶ τῆς γερμανικῆς ζητεῖ παραδόσεις. Πληροφορίαι ἐν τῷ Γραφείῳ ἡμῶν.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

Ὁ μέγας ποιητὴς τῆς Ἰταλίας Δάντης Ἀλιγιέρης ἐγεννήθη ἐν Φλωρεντίᾳ τῷ 1265, ἕνεκα δὲ τῶν ἐσωτερικῶν πολέμων ἐξορισθεὶς ἀπεβίωσε ἐν Ῥαβέννῃ τῷ 1321. Ἀπεθανατίσθη δὲ ἐκ τῆς «Θείας Κωμῳδίας» εἰς τρία μέρη διῃρημένης, τὴν Κόλασιν, τὸ καθαρτήριον πῦρ καὶ τὸν Παράδεισον.

***

Ὁ Ἰάκωβος Κοὺκ περιώνυμος ἄγγλος θαλασσοπόρος ἀνεκάλυψε τὴν Τάϊτι, τὴν νέαν Ζηλανδίαν κλπ., ἐφονεύθη δὲ ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν τῆς Σάνδβιτς τῷ 1779 εἰς ἡλικίαν 51 ἐτῶν.

***

Ὁ Τύχο-Βραὲ υἱὸς εὐπόρου Δανοῦ ἐπεδόθη ἀπὸ τοῦ δεκάτου τετάρτου ἔτους τῆς ἡλικίας του εἰς τὴν ἀστρονομίαν, περιορισθεὶς εἰς τὰ δωρηθέντα αὐτῷ ὑπὸ τοῦ βασιλέως κτήματα, ἔνθα προσδιώρισε τὴν ἀπὸ τοῦ Ἰσημερινοῦ ἀπόστασιν τῶν ἀστέρων. ἀνεκάλυψε τὰς τρεῖς κινήσεις τῆς Σελήνης, δι' ὧν ἐξηγεῖται ἡ τροχιὰ αὐτῆς καὶ ἄλλας χρησίμους ἀνακαλύψεις, αἵτινες ἐπλήρωσαν πολλὰ κενὰ ἐν τῇ ἀστρονομίᾳ. Ἠσχολεῖτο καὶ εἰς τὴν χημείαν ἀνακαλύψας θεραπευτικὰ μέσα πολλῶν ἀσθενειῶν. Τέλος ἦτο καὶ ποιητής, οὗ τὰ ποιήματα κατεῖχον ἀρκετὰ ὑψηλὴν θέσιν. Ἕνεκα τῶν φθονερῶν ἐχθρῶν του ἀπώλεσε πάντα τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐν Πράγᾳ ἀποφασίσας τοῦ λοιποῦ νὰ διαμείνῃ ἐγένετο πλούσιος καὶ πάλιν. ἀπέθανε δὲ εἰς ἡλικίαν 55 ἐτῶν, ἀσθενήσας τῷ 1601.

***

Ὁ περιώνυμος κλειδοκυμβαλιστὴς καὶ μουσικὸς συνθέτης Φρειδερῖκος Σχοπὲν ἐγεννήθη ἐν Ζελαζοβάβολα τῆς Βαρσοβίας τῷ 1810 περίπου διότι καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἀκριβῶς δὲν ἐγνώριζε τὸ ἔτος τῆς γεννήσεώς του. Εἰς ἡλικίαν δ' ἐννέα ἐτῶν ἦν εἰς θέσιν νὰ ἐκτελέσῃ δυσκολώτατα ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου τεμάχια. Μαθήματα κλειδοκυμβάλου μὲν ἐδιδάσκετο ὑπὸ τοῦ γέροντος Ζίγνυ, συνθέσεως δὲ ὑπὸ τοῦ Ἔλσνερ, εἶτα δὲ μόνος διὰ τῆς εὐφυΐας του καὶ τῆς πρὸς τοῦτο ἰδιοφυΐας κατώρθωσε νὰ συνθέτῃ ἔργα, ἅτινα ἐκ τοῦ παραδόξου αὐτῶν ὕφους εἶνε ἀριστουργήματα. Τὸ ὕφος τῆς μουσικῆς εἶνε ῥεμβάζον, γλυκύ, βαρύ, ὁτὲ μὲν δύσκολον, ὁτὲ δὲ εὔκολον, πρᾶγμα, ὅπερ ὁ κάλαμος ἀδυνατεῖ νὰ περιγράψῃ. Οἱ χοροὶ τοῦ Σχοπὲν καὶ ἡ Πολονέζα εἶνε τὰ ἀριστουργήματα του· ἐπέπρωτο ὅμως νὰ τὸν προσβάλῃ λίαν προΐμως ἡ ἐπάρατος φθίσις, ἐκ τῆς ὁποίας καὶ ἀπεβίωσεν ἐν Παρισίοις τὴν 17ην Ὀκτωμβρίου 1849.

***

Τὸ νέον σχέδιον τῶν φρουρίων μετὰ σιδηροτεύκτων πυργίσκων σχεδιασθὲν ὑπὸ Βέλγων ἀρχιτεκνόνων πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς Μεύσης ἠκολούθησε καὶ ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις, ἥτις ἀπεφάσισε ν' ἀνεγείρῃ φρούριον τοιούτου εἴδους παρὰ τὴν Λουνεβὶλ τῆς Μομβιγιέ, ἐπὶ τῶν ἀνατολικῶν συνόρων.

***

Ὁ Ἰούλιος Βὲρν συγγράφει τὰ ἀλλόκοτα διηγήματα ἐν μικρῷ δωματίῳ πλήρει χαρτῶν, ἠλεκτρικῶν συσκευῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ἐργαλείων.

***

Γιγαντιαία καστανέα ὑπάρχει πλησίον τοῦ ὄρους Αἴτνης, περιφερείας 196 ποδῶν, ἐντὸς δὲ τοῦ κορμοῦ αὐτῆς εἶνε ἐκτισμένη καλύβη διὰ τοὺς συλλέγοντας τὰ κάστανα.

***

Οὐδὲν εἶδος ῥόδου εὑρίσκεται ἐν τῇ Νοτίῳ Ἀμερικῇ.

Λήξασης τῆς ἐν τῷ ἡμετέρῳ φύλλῳ δημοσιεύσεως τῆς σπουδαίας πραγματείας «Πῶς κυβερνᾶται ἡ Μεγάλη Βρεττανία» ὀφείλομεν νὰ γνωστοποιήσωμεν, ὅτι ἡ ἐπιτυχεστάτη καὶ λαμπρὰ αὕτη μετάφρασις ἐκ τοῦ συγγράμματος τοῦ κ. Φωμπλὰν ἐγένετο παρὰ τοῦ ἐγκρατεστάτου τῆς ἀγγλικῆς κ. Ἐμμ. Ι. Μαυρογορδάτου, ὅστις κοινωφελῶς φερόμενος δωρεὰν παρεχώρησεν αὐτὴν πρὸς τὸ κοινὸν διὰ τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος». Εὐχαριστοῦντες αὐτὸν ἀπὸ καρδίας προσθέτομεν, ὅτι ἡ μετάφρασις αὕτη «πῶς κυβερνᾶται ἡ Μεγάλη Βρεττανια» πωλεῖται σήμερον εἰς τεῦχος ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Π. Ἰασεμίδου ὁδὸς Λέκα ἀριθ. 24 ἀντὶ δραχ. 3. Περιττὸν νὰ συστήσωμεν αὐτήν, διότι φρονοῦμεν, ὅτι οὐ μόνον ἕκαστος βουλευτὴς τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ἕκαστος πολιτευτὴς τοῦ συνταγματικοῦ ἡμῶν κράτους ὀφείλει νὰ ἔχῃ τὸ τεῦχος τοῦτο, ὅπως καταφεύγῃ εἰς τοῦτο διὰ πᾶν σκολιὸν συνταγματικὸν ζήτημα παρ' ἡμῖν ἀναφυόμενον, διότι ἡ Ἀγγλία εἶνε τὸ πρότυπον ὅλων τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν.

97

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΠΛΕΚΤΑΝΗ — ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ

ΗΤΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760—1856

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ.

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

(συνέχεια).

Ὁ Σολιμὰν Πασσᾶς τοῦ Δελβίνου

— Ὁ κόσμος εἶνε κόλασις διὰ τοὺς καλούς, παράδεισος διὰ τοὺς κακοὺς εἶπεν ὁ Βάγιας.

Μετὰ δύο ὥρας ὁ Ἀλῆς καὶ ὁ Βάγιας ἐπὶ ἡμιόνων ἀναβάντες, ἔλαβον τὴν πρὸς τὸ Τεπελένιον ὁδόν.

Ὁ Σελὶμ πασσᾶς ἑβδομήκοντα ἐτῶν ἦτο, ὡς εἴπομεν, ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ φιλήσυχος. Ἡ ἀπαίσιος βουλὴ τῆς μοίρας ἔκαμεν αὐτὸν νὰ λάβῃ ἐξιδιασμένην κλίσιν πρὸς τὸν Ἀλῆ τῆς Τεπελένης· εἶχε τοῦτον πάντοτε πλησίον καὶ τόσον ἠπατήθη ἐκ τῶν ἐπαγωγῶν τρόπων αὐτοῦ, ὥστε τίποτε κρυφὸν ἀπὸ τοῦτον δὲν εἶχε. Δὲν τὸν εἶχεν ἰδεῖ ἐπὶ εἴκοσιν ἡμέρας· ἔπεμψε λοιπὸν ἔκτακτον ταχυδρόμον εἰς τὸ Τεπελένιον καὶ τὸν προσεκάλεσε νὰ ἔλθῃ καὶ διέλθῃ τινὰς ἡμέρας μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν αὐλήν του τὸ Δέλβινον.

Ὁ Ἀλῆς, ἀναμένων τὴν πρόσκλησιν ταύτην, ἀπῆλθεν, ὡς ὁ Βροῦτος μετὰ τῶν συνωμοτῶν εἰς τοῦ γηραιοῦ Ἰουλίου Καίσαρος τὴν κατοικίαν.

Ὁ Σελίμης τὸν ὑπεδέχθη μετὰ τῆς συνήθους ἁπλότητος καὶ φιλοστοργίας. Ἔδωσε δωμάτια πρὸς τοῦτον καὶ τοὺς ὀπαδούς του εἰς τὸ παλάτιόν του καὶ διὰ πολλὰς ἡμέρας μετὰ τοῦτον συνεγευμάτιζε, ἐπεριδιάβαζε καὶ συνεδείπνει.

Αἴφνης ἓν πρωῒ εἷς τῶν ὀπαδῶν τοῦ Ἀλῆ εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ κονακίου, καθ' ἣν ὥραν ὁ Σελίμης ἀνέκρινεν ἕνα ἰμάμην καὶ τὸν εἰδοποίησεν, ὅτι ὁ Ἀλῆς ἠσθένει βαρέως εἰς τὸν κοιτῶνά του.

Ὁ Σελὶμ πασσᾶς κατεσπευσμένως ἀφῆκε τὴν ἀνάκρισιν καὶ ἔσπευσεν εἰς τὸν κοιτῶνα τοῦ Ἀλῆ.

Τὸν εὗρε εἰς τὴν κλίνην κρατοῦντα εἰς χεῖρας μίαν κύβην καφέ.

— Τί ἔπαθες υἱέ μου; ὦ δὲν πιστεύω νὰ εἶνε τίποτε· ἔπεμψα διὰ τὸν πρῶτον ἰατρόν μου.... ἔχε θάρρος ταχέως θὰ προβῇς εἰς ἀνάρρωσιν, θέτων τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ μετώπου του ἔκραξεν ὁ φιλόστοργος γέρων.

— Ὤ, νομίζω, πασσᾶ μου, ὅτι ἀποθνήσκω· ἡ ψυχή μου εὑρίσκεται εἰς τοὺς ὀδόντας μου, μὲ ἀποναρκούμενον ὕφος ἐτονθόρυσε ὁ προδότης βέης ὑποκρινόμενος τὸν θνήσκοντα. Ἡ κρατοῦσα τὴν κύβην χεῖρά του ἔτρεμε καὶ ἔπασχεν ὑπὸ ἀδυναμίας.

Ὁ Σελὶμ πασσᾶς ἔσπευσεν πρὸς τὴν θύραν, ὅπως κράξῃ τοὺς ὑπαλλήλους αὐτοῦ, ὅτε ὁ ἀλιτήριος βέης ἐγκατέλειψεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ νὰ πέσῃ καὶ καταθρυμματισθῇ ἐπὶ τοῦ ἄνευ τάπητος ἐδάφους ἡ κύβη. Τοῦτο ἦτο τὸ σημεῖον τῆς προσβολῆς. Παραυτὰ ἐξῆλθον τὰ ἐκ τοῦ παραθαλάμου ὄργανα τοῦ Ἀλῆ ὁ Βάγιας καὶ ὁ Γκέκας καὶ ἐπέπεσαν μὲ τὰ ἐγχειρίδια ἐπὶ τοῦ δυστυχοῦς Σελίμ.

Προσβληθεὶς τόσον αἰφνιδίως ὁ γέρων πασσᾶς ἔρριψε τὰ θνήσκοντα βλέμματά του πρὸς τὸν ἀγαπητὸν αὐτοῦ βέην καὶ εἶπε τοὺς τελευταίους τούτους λόγους, παραπλησίους ἐκείνων τοῦ Καίσαρος εἶσαι σὺ υἱέ μου, ὅστις μὲ ἀφαιρεῖς τὴν ζωήν; Ἀλάχ, διατί μετὰ τῶν μοχθηρῶν μὲ ἀναμιγνύεις;

Ὁ Ἀλῆς ὡς ἡ λαιοπάρδαλις εὐλύγιστος ἀνετινάχθη ἐκ τῆς κλίνης ὑπὸ τὰ ἐφαπλώματα τῆς ὁποίας ἔκειτο ἐνδεδυμένος καὶ σκληροκαρδίως ἤρξατο νὰ κράζῃ μεγαλοφώνως: «Ἐξετελέσθη ἡ διαταγὴ τοῦ μεγάλου καὶ ὑψηλοῦ ἡμῶν αὐθέντου τοῦ Σουλτάνου· ἔπεσεν ὁ προδότης τοῦ κράτους.... ἰδοὺ ἡ αὐτοκρατορικὴ διαταγή».

Ἅπαντες οἱ ἄνθρωποι τοῦ κονακίου συσσωρεύονται ἐκεῖ καὶ ζητοῦν νὰ κατασπαράξουν τοὺς δολοφόνους, πλὴν εἰς τὴν ὄψιν τοῦ θανατηφόρου ἐντάλματος ἔντρομοι ὑποχωροῦσι καὶ κατάπληκτοι μένωσι ὡς κεραυνόπληκτοι.

— Ἐλθέτωσαν ἐδῶ ὁ Καδῆς, οἱ Βέηδες καὶ οἱ Κοτζαμπάσιδες τῶν χριστιανῶν ἔκραξε, ἐλθέτωσαν ἐνταῦθα παραυτὰ νὰ ἀκούσωσιν ἰδίοις ὠσὶ τὴν βουλὴν τοῦ ὑπερτάτου δεσπότου ἡμῶν τοῦ μεγαθύμου Πατισάχ.

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ φιλευσπλάγχνου Ἀλὰχ τοῦ διέποντος τὰ πάντα ἐπικηρύσσετε τὴν ὀρθότητα τῆς πράξεώς μου, ἅμα οὗτοι εἰσῆλθον ἔκραξεν πρὸς αὐτούς.

Ἦσαν οὗτοι πλεῖον κατάπληκτοι ἐκ τοῦ θλιβεροῦ θεάματος ἢ οἱ ἴδιοι τοῦ κονακίου ὑπάλληλοι, καθ' ὅτι σχεδὸν ὤμνυον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ἀγαθοῦ Σελίμη.

— Τί περιμένεις Χότζα, ἐλθὲ λάβε τὸν Φαταχὰτ καὶ ἀνάγνωσον τοῦτον, στραφεὶς πρός τινα τῆς πόλεως γνωστὸν μωαμεθανὸν διδάσκαλον ὡς ἀληθὴς Σουλτάνος ἔκραξεν.

Ὁ ἔντρομος Χότζας ἤρξατο μὲ τρέμουσαν φωνήν. «Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ φιλευσπλάγχνου καὶ πολυελαίου Ἀλάχ! Δόξα πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ἡγεμόνα τῶν κόσμων »εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῆς ἡμέρας, τῆς κρίσεως! τὸν λατρεύομεν! κύριε ἐπικαλούμεθα τὴν ἐπικουρίαν σου! »ὁδήγησον ἡμᾶς εἰς τῆς σωτηρίας τὸ μέρος. Πρὸς τὸ »μέρος ἐκεῖνο ὅπου κατευώδωσας τοὺς ἐπ' ἀγαθῶν ἐκλεκτούς σου, ὅσους δὲν ἐπέσυρον τὴν ὀργήν σου καὶ ἐστάθησαν ἀναμάρτητοι.»

Ἡ κεφαλὴ τοῦ θύματος ἀπεκόπη ὅπως σταλῇ εἰς Σταμποὺλ καὶ ὁ Ἀλῆς ἀφοῦ διὰ συμβουλίου ἀνεβίβασεν εἰς τὸ πασαλίκιον τοῦ Δελβίνου τὸν Δεμὶρ-Δὸστ ἀνεψιὸν τοῦ Σελίμη, ἀπῆλθεν εἰς Τεπελένιον κομίζων ὡς ὅμηρον τὸν υἱὸν τοῦ θύματός του Μουσταφᾶν.

Μετά τινας ἑβδομάδας ὁ Ἀλῆς ἐκηρύχθη τοπάρχης τῆς Θετταλίας ὑπὸ τὸν τίτλον Δερβεντζῆς πασσᾶς, ὑπὸ τὰς ἱππουρίδας δὲ τούτου συνήθροισε τέσσαρας χιλιάδας τῶν μᾶλλον ῥωμαλαιοτέρων Ἀλβανῶν κατὰ διαταγὴν τοῦ Σουλτάνου Ἀπουδ-Χαμίδ, ὅπως ἐκκαθαρίσῃ τὴν κοιλάδα τοῦ Πηνειοῦ καὶ τὸν Ὄλυμπον ἐκ τῶν φοβερῶν κλεπτῶν, οἵτινες ὁσημέραι πληθυνόμενοι διὰ τῶν περιᾳδομένων πράξεών των ἀνεφλέγιζον τὰ περὶ ἐλευθερίας αἰσθήματα πάσης ἑλληνικῆς καρδίας καὶ ἐντὸς τῶν σκοτεινοτέρων τῆς δουλείας αὐτῶν μερῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Μία παγίς

Μεταφέρομεν τὸ θέατρον τῆς ἱστορίας ταύτης δέκα ἔτη μετὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ προηγουμένου κεφαλαίου τουτέστι τὸ 1784 εἰς τὴν Θεσσαλίαν τὴν χώραν ἐξ ἧς ἐξῆλθον αἱ πλεῖσται τῶν ἐθνικοτήτων τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, τὴν περιέχουσαν τὸν Ὄλυμπον τὴν Οἴτην, τὰ Τέμπη, τὴν Ὄθρυν, τὸν κρυσταλλώδη Σπερχιὸν τὸν λεμονόχρουν Πηνειὸν καὶ τόσα ἄλλα ἐδάφη καὶ ὕδατα ἐξηγιασμένα διὰ τῶν ἰχνῶν παντοίας κλάσεως θεοτήτων τῆς ἀρχαϊκῆς μυθολογίας.

Μεταφέρομεν δὲ τοῦτο εἰς τὴν πόλιν τῶν Τρικκάλων ἤτοι τὴν ἀρχαίαν κατὰ τὸν Στέφανον Βυζάντιον Τρίκκην (α) θεμελιωθεῖσαν ὑπὸ τῆς Τρίκκης θυγατρὸς τοῦ Ἀσωποῦ.

Ἡ πόλις αὕτη ἡ ποτὲ πατρὶς τοῦ Μαχάωνος καὶ Ποδηλύρου (β) τὴν ἐποχὴν ταύτην ἦτο ἡ πρωτεύουσα τῆς Θεσσαλίας περιέχουσα σχεδὸν 30,000 κατοίκους καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ ἕδρα τοῦ Ἀλῆ-πασσᾶ.

Κεῖται πλησίον τῶν στενῶν τοῦ Πίνδου, ἐντὸς τῆς ἀρχαίας Ἑστιαιώτιδος καὶ οὐχὶ μακρὰν τοῦ Πηνειοῦ, ἦτο καθέδρα ἀρχιερέως καὶ ἦτο ἡ πρωτεύουσα τοῦ Σαντζακίου τῶν Μουλαλίκιδων τουτέστι τῶν λαῶν, οἵτινες εἶχον τὴν καταγωγὴν των ἑλληνικήν.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τὰ Τρίκκαλα δὲν ἦσαν μόνον πρωτεύουσα τῆς Θεσσαλίας ἀλλὰ καὶ τῆς μεσημβρινῆς Ἠπείρου, καθότι πρὶν ὁ Ἀλῆς μεταφέρῃ τὴν Σατραπίαν του εἰς τὰ Ἰωάννινα, τὸ Σαντζάκιον τῶν Ἰωαννίνων ὑπήγετο ὑπ' ἐκεῖνο τῶν Τρικκάλων.

Τρεῖς ὥρας μακρὰν τῆς πόλεως ταύτης ἐκάθητο ἐπὶ ἰσχνοῦ ὡς σκελετὸν ἵππου ῥακένδυτος καὶ ῥυπαρὸς ἀνὴρ λευκοῦ πώγωνος καὶ λευκῶν τριχῶν. Κεκυφὼς ἐκ τοῦ γήρατος, ἀναστήματος μετρίου πλὴν μᾶλλον εὔρωστος τὸ σῶμα φέρων εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς πρασίνας ὑέλους μετὰ πρασίνων ἐξ ὑφάσματος παραπετασμάτων ἐκάθητο λέγομεν ἐφ' ἵππου καταβαίνοντος πρὸς τὴν πεδιάδα τῶν Τρικκάλων πλὴν λουομένου ἐξ ἱδρῶτος μόλις δυναμένου νὰ βαδίσῃ ἐπὶ τῆς ἀθλίας μεγάλης λεωφόρου καὶ φαινομένου κεκμηκότος ἐκ διεξοδικοῦ ταξειδίου.

Ὁ ἀναβάτης οὗτος διὰ τῶν συχνῶν κεντημάτων ξυλαρίου ὅπερ ἐκράτει ἐν τῇ παλάμῃ του ἐζήτει νὰ κάμῃ τὸ ζῷον νὰ καλπάσῃ καὶ προσεγγίσῃ τρεῖς πεζοὺς ὁδοιπόρους ὧν τινων τὰ βήματα ἐφαίνοντο διευθυνόμενα ὁμοίως πρὸς τὰ Τρίκκαλα. Καταβάντος ἅπαξ εἰς τὸ πεδίον τοῦ ταξειδιώτου τούτου, ὁ ἵππος ὀσφρανθεὶς τῆς φάτνης τὴν προσέγγισιν, καὶ ἀναζωογονηθεὶς ἤρξατο νὰ περιπατῇ μικρόν τι ταχύτερα. Ἡ ἐποχὴ αὕτη ἦτο τὰ τέλη τοῦ ἔαρος τοῦ 1784 τὸ δὲ καλλιεργημένον πεδίον τῶν Τρικκάλων ἀναθυμιάσεις ὁμιχλώδεις ἀπέπεμπον ἐκ τοῦ καύσωνος τοῦ ἡλίου ἔρημον δὲν παρουσίαζε ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ οὐδὲν εἶδος σκιᾶς ἢ καταφυγίου πρὸς ἀνάπαυσιν.

Ἡ πόλις τῶν Τρικκάλων ἤρξατο νὰ φαίνηται μακρόθεν καὶ ἡ Ἀκρόπολις αὐτῆς ἡ κρημνισθεῖσα καὶ ἀνακτισθεῖσα ὑπὸ πάντων τῶν κατακτητῶν οἵτινες κατὰ καιροὺς ἐπλημμύρησαν τὴν Θεσσαλίαν τεθαμμένη πρό τινος εἰς δάσος δένδρων, ἡ περιπλεκομένη μεταξὺ τῶν μιναρέδων τῶν τζαμίων, τῶν κυπαρίσσων τῶν τουρκικῶν νεκροταφείων, καὶ τῶν δέκα τῆς πόλεως ἐκκλησιῶν ἤρξατο ν' ἀναβαίνῃ ἐνώπιον τοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ φυσικὸν ὕψος της καὶ νὰ λαμβάνῃ τὴν φυσικὴν αὐτῆς μόνιμον θέσιν.

Ἅμα ὁ ἀναβάτης ἡμῶν ἐπλησίασε τοὺς τρεῖς ὁδοιπόρους ἐγνώρισεν ἐν τῷ ἅμα, ὅτι ἦσαν ἀλβανοί· ἦσαν τρεῖς ὑψηλοὶ ῥωμαλαῖοι ἄνδρες καθωπλισμένοι μὲ κάθε εἴδους ἀγχέμαχον καὶ πυροβόλον. Πρὶν πρὸς τούτους ἀποταθῇ ἤρξατο νὰ κινῇ ἄνω κάτω σπασμωδικῶς πρὸς τὸ στῆθος τὴν κεφαλήν, ὡς αὕτη νὰ ἦτο προσβεβλημένη ἐκ παραλυσίας.

Εἰς τὰ ἴχνη τοῦ ἵππου οἱ τρεῖς ἀλβανοὶ ἐστάθησαν· ἰδόντες ὅμως μὲ ὄμμα ἱέρακος τὸ πενιχρὸν αὐτοῦ καὶ τὸ σκελετῶδες τοῦ ζῴου του ἔστρεψαν πάλιν καὶ ἐξηκολούθησαν τὴν πορείαν των ὡς ἡ ὄψις του διόλου νὰ μὴν ἐσκανδάλισε τὸ φιλάρπαγον αὐτῶν.

— Μιρτὶτ-ο-Ζοτινίη (καλημέρα) ἔκραξε μὲ προσποιουμένην γλῶσσαν τῶν Σκυπετάρων, διότι ἐκ τῆς ἐνδυμασίας των ἀνεγνώρισεν ὅτι τοιοῦτοι ἦσαν.

— Μιζεερτὲ (ὥρα καλή) ὁ ὑψηλότερος τούτων λακωνικῶς ἀπεκρίθη.

— Σαχὰ σαχὰτ ἰκτὲ κετοῦ ἐνὲ Τρίκαλ; (πόσας ὥρας εἶνε ἀπ' ἐδῶ στὰ Τρίκκαλα).

— Τρὲ σαχὰτ (τρεῖς ὥρας)· ξηρῶς προσέθεσεν ὁ δεύτερος ὡς νὰ μὴ ἐβούλετο τῆς συναναστροφῆς του.

— Ἐρντὲ μὰ φισκιατί; (ἔρχεσθε ἀπὸ τὸν τόπον σας) ἐξηκολούθησεν ὁ γέρων μετ' ἐπιμονῆς ζητῶν νὰ συνάψῃ γνωριμίαν στενωτέραν μετὰ τούτων.

— Ἴ (ναί). Μόλις ἐπρόφερεν ὁ τρίτος.

— Ἔ-χαμπέρ-νασχῆ Ἀρβανιτιά; (Τί νέα ἀπὸ τὴν Ἀρβανιτιά.

— Ἂς γκὶ-χαμπέρ (Δὲν ἔχει νέα) Ὀξυθύμως ἔκραξεν ὁ ὑψηλότερος.

— Ὠρὲ πρίνκ! (Βρὲ πατέρα) τί 'μιλᾶς ἐμένας μας ἀρβανίτικα.... ῥωμνιό σε! ὄχι ἀρβανὶτ ντὲ καὶ νὰ μιλᾶς τ' ἀρβανίτικα σὰν Μπεστὰρδ-Κουρυγὲ-Καπὲ (ὡς ὁ νόθος τῆς πόρνης υἱός).

— Ὄχι ντὲν εἶμαι ἀρβανίτης, μὰ ταῖς ἀρβανιταῖς οὔλαις, ἐγύρισα καὶ ἀγαπάω τοὺς ἀρβανίταις σὰν τὰ παιδιά μου.

— Ἰὸ-Γκετά! Φελίμ! (Μὴν ὑβρίζεις λέπρα).

— Ἰὸ ζότ ἐ-τὲ-φαλὲμ (ὄχι ἐφέντιμ καὶ σὲ προσκυνῶ)

— Κιέν! Γκομάρ (σκύλε: γαΐδαρε) τί ὠρὲ κουβέντα τέλεις;

— Ντὲ τέλω κουβέντα Ζότ· μὰ τέλω νὰ λέγκω τὸ παράπονό μου· γιατὶ τὸ Νίκο Τζάρα ψὲς τὰ μουχρώματα ἦρτε στὴ καλύβα καὶ πῆρε τὴ τζοῦπρα μου στὸ βουνὸ κάνω καὶ μῶ κλεψε πενῆντα χρουσᾶ φλουριὰ π' ἤτανε ὅλο τὸ βίος μας... πηγαίνω τώρα νὰ κλαφτῶ μπροστὰ στὸ Ντερβετζῆ Πασσᾶ.

— Τὸ Νίκο-Τζάρα! Τζιάλ! (Διάβολο!) ὠρὲ πὲς Ντὶ-ἐ-Νὸτ (πέντε ἡμέρας καὶ νύκτας) τὸ ζητοῦμε, ἔκραξεν μετ' ἀθημονίας ὁ εἷς.

— Ποῦ ὠρὲ Σὸκ (σύντροφε) ἔκαμε τὸ πλάτζικα; ἠρώτησεν ὁ ἕτερος.

— Ἀπάνου κεῖθε ἀνάμεσα στὰ χωριὰ τῆς Γκλιτζάνας καὶ τῆς Κοντοβίστας.... σιμᾶ στὴ λαγκάδα τῆς Κοντοβάστας.

— Ὠρέ! Γκνεβὶ (γέροντα) ψώματα λὲς.....ἐμένας ντίο μέρες καὶ καρτέρι ἤμασταν καὶ μόνο τζακάλια ἴνταμε στὴ λαγκάδες μέσα.

— Μὰ τὸ ψωμὶ Ζότ τὸ Νῖκος ἤταν κριμένο μέσα στὴ λαγκάδα καὶ τώρα φύγε καὶ πέρασε τὸ Ντερβὲν-Μπονὰζ καὶ σύρε πάνου στὸν Ὄλυμπο.

— Γκιαοὺρ-Βελπρὲ (σκυλίσια-Ἀλώπηξ! οὔλο τὰ τζαρούχια λυώσαμαν νὰ τὸ χαλέβαμαι τὸ Οὖλκ (Λύκον)· μετ' ἀθημονίας ἔκραξεν ὁ φαινόμενος ἀρχηγὸς τῶν τριῶν τούτων· εἶτα συνελθόντες ἤρχισαν νὰ συσκέπτωνται χαμηλοφώνως καὶ νὰ συζητοῦν τί νὰ πράξωσιν.

Μετ' ὀλίγα λεπτὰ εἷς τῶν Σκυπετάρων ἀποταθεὶς πρὸς τὸν γέροντα εἶπε.

— Βλὰ-καρτὰσ (ἀδελφέ, φίλε) μπορεῖς νὰ ντίξῃς ἐμένας τί κρυοῦφτα εἶνε κρυμένο.... τὸ Ντερβετζῆ-Πασᾶ ντίνει μπαξὶσ νὶντ ντιὲτ-τζεκὶν ἐννενῆντα φλωριά· γιὰ τὸ κροῦσχα του.

— Ντὲ-πάω μόνο γιατὶ ἔνε ντιακόσι κλέφτες μαζουμένοι γύρό του..... μὰ ὅταν τὸ ὄρτινο εἶνε τοῦ Πασσᾶ νὰ στέλνῃ ντιακόσι ἀνσματέσυς σὰν καὶ ἀπατόσας ντιὰλ (διαβόλους) τότε θὰ πιάκωμε ὁλοζώντανους καὶ τὸ Τζάρα καὶ τὸ Τόσκα καὶ τὸ Μακρῆ-Ἀθανάση καὶ τοὺς Κοντογιάννιδες.

— Μίρ! (καλὰ) μπροστά. Γκνεβὶ (γέροντα) Ἰσχεπεῖτέ! (γρήγορα).... ντὲ καιρὸ μὴ χάνουμαι.

Οἱ τρεῖς Σκυπετάροι ἤρξαντο νὰ ῥαπίζουν ἀδυσωπήτως τὸν ἰσχνὸν ἵππον τοῦ ταξειδιώτου τούτου, ὅπως τὸν κάμωσι νὰ προφθάνῃ τὰ βήματά των.

Τρεῖς ὥρας μετὰ ταῦτα εἰσῆλθον εἰς Τρίκκαλα καὶ μίαν ὥραν μετὰ τὴν ἄφιξίν των ἦσαν ἐνώπιον τοῦ Ἀλῆ-Πασσᾶ.

('Ακολουθεῖ).

(α) Στέφ. Βυζ.

(β) Οἱ δ' εἶχον Τρίκκην, καὶ Ἰθώμην Κλωμακόεσσαν τῶν αὖθ' ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδες (Ἰλ. Β'. 729).

97 # ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Δύο ἀμφύπτοται

πρὸς τὸν γραμματέα, ἀλλ' οὐδεμίαν παρὰ τούτου ἠδυνήθη νὰ λάβῃ πληροφορίαν. Τὸ στόμα του ἦτο ἐσφραγισμένον μὲ χρυσόβουλον.

Ἀπηυδημένη ἐκ τῆς τοσαύτης ἀϋπνίας τὴν ἑσπέραν ταύτην μετέβη ἐνωρὶς εἰς τὴν κλίνην καὶ ἐκοιμήθη μέχρι πρωΐας ὕπνον βαρύν. Ἐπῆγε καὶ αὖθις τὴν τρίτην ἡμέραν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Μπὶλ καὶ διέμεινεν ἓξ ὥρας ὁλοκλήρους, τὴν φορὰν ταύτην διανοουμένη ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ ζητήσῃ νὰ ὁμιλήσῃ μετὰ τοῦ κ. Μπίλ. Πτοουμένη ὅμως μήτι καὶ βλάψῃ τὰ συμφέροντα τοῦ συζύγου της ἢ μήτι πάροχος σταθῇ τῆς ἀποβολῆς του δὲν ἔκαμε τοῦτο.

Ἐπέστρεψε πάλιν εἰς τὸν οἶκόν της ὠχυρωμένη δι' ὑπομονῆς μεγάλης καὶ ἐδεήθη διὰ πολλὰς ὥρας ἐπικαλουμένη τὴν βοήθειαν τῆς θείας Προνοίας. Ὅταν τὰ τέκνα της μετέβησαν εἰς τὴν κλίνην διέμεινε πολλὰς ὥρας μετὰ τῆς τροφοῦ συσκεπτομένη τί ποιητέον· ἤδη ἤρξατο ὁ τρόμος καὶ ἡ ἀπελπισία νὰ εἰσχωρῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, ὁ ὕπνος της ἦτο τεταραγμένος καὶ ἔμπλεως τρομακτικῶν ὀνείρων, ὅ,τι πρὸ παντὸς ἐπτοεῖτο ἦτο μὴ οὗτος ἀνεχώρησε δι' Ἀμερικήν.

Τὴν τρίτην ἡμέραν διέμεινεν ἀρκετὴν ὥραν ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ κ. Μπὶλ ἰδοῦσα ὅμως ὅτι ἤρχισε νὰ γίνεται σκάνδαλον πρὸς τοὺς γραμματεῖς ἡτοιμάζετο ν' ἀναχωρήσῃ ὅταν ἡ κόμισσα Λασχατὼ εἰσέρχεται καὶ ἐρωτᾷ περὶ τοῦ κ. Οὐάτγουερθ. Ἐκ τοῦ θαλάμου τοῦ συζύγου της ἠδύνατο νὰ τὴν ἴδῃ χωρὶς νὰ εἶνε ὁρατή. Ἡ κόμισσα ἔτι ὠχροτέρα ἤρχισε θυμοειδῶς νὰ αἰτιᾶται αὐτὸν διὰ τὴν ἀμέλειαν τῶν συμφερόντων της, ὅτι διόλου δὲν ἦλθε νὰ τῆς εἰπῇ τί ἀπέκαμε μὲ τὸ εἰς χεῖρας του κτῆμα καὶ ὅτι εἶχε σκοπὸν νὰ γράψῃ κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὸν κ. Μπίλ, ἀνέβη ἐπὶ τοῦ ὀχήματος της καὶ ἀνεχώρησεν. Ἡ κ. Οὐάτγουερθ ἀνέβη καὶ αὐτὴ ἐπὶ ὀχήματος ἀποφασισμένη νὰ λάβῃ μετ' αὐτῆς μίαν ὁμιλίαν. Ἡ Γαλλὶς ἐπῆγεν εἰς τῆς βαρώνης καὶ μὴ εὑροῦσα ταύτην διότι ἡ μήτηρ της τῆς εἶπεν ὅτι ἀνεχώρησε διὰ Μάντζεστερ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκόν της. Ἡ Μαρῆ ἦτο ἔξω φρενῶν. Ὁ κ. Κάβης εἶχε ὑπάγει τὴν πρωΐαν ἐκείνην εἰς τὸν οἶκόν της προσφέρας αὐτῇ ἀδάμαντας ὅπως ἀγοράσῃ καὶ διὰ νὰ τὴν πείσῃ εἰς τοῦτο τῆς εἶπεν ὅτι ἡ βαρώνη πρό τινων μόνον ἡμερῶν ἠγόρασε παρὰ τούτου ἐπὶ πιστώσει μέχρι 1500 πολυτίμους λίθους.

Ἡ Γαλλὶς τὸν ἠρώτησε πῶς ἐγνώρισε τὴν βαρώνην καὶ ὁ κ. Κάβης εἶπεν ὅτι ὁ κ. Οὐάτγουερθ διεπραγματεύθη τὴν πώλησιν· περισσότερα δὲν ἐδέοντο διὰ τὴν ὀξύνουν παλλακίδα τοῦ Δὸν Μοντάλβα. Ἤδη ὅταν ἤκουσεν ὅτι ἦτο εἰς Μάντζεστερ μακρὰν τοῦ νὰ τὸ πιστεύσῃ ἐπείσθη ὅτι αὐτὴ πρέπει νὰ ἐνετρύφα μετὰ τούτου εἴς τινα ἐξοχήν. Ὑπὸ τὰς ἐντυπώσεις ταύτας εὗρε τὴν Γαλλίδα ἡ κ. Οὐάτγουερθ ὅταν κρούσασα τὴν θύραν της εἰσῆλθεν ἐν τῷ οἴκῳ της. Ἡ Μαρῆ τυχέως εὑρέθη εἰς τὴν δίοδον τοῦ οἴκου ὅταν ἡ θύρα ἤνοιξε καὶ δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ τὴν ἀποφύγῃ.

— Ποῦ εἶνε ὁ σύζυγός μου κυρία; ἦσαν οἱ πρῶτοι λόγοι αὐτῆς.

— Ποῖος σύζυγός σας καλή μου γυναῖκα ἀπεκρίθη αὕτη.... εἰσέλθετε ἐδῶ.

Καὶ σὺν τοῖς λόγοις ἔδειξε τὸν θάλαμον τοῦ προγεύματος οὗτινος τὴν θύραν ἔκλεισεν ἅμα εἰσῆλθεν ὅπως μὴ ἀκούσουν οἱ ὑπηρέται της.

— Ποῦ εἶνε ὁ σύζυγός μου; τρεῖς νύκτας δὲν ἦλθε εἰς τὸν οἶκόν του ἐπανέλαβεν αὐτὴ τρέμουσα ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν.

— Ποῖος σύζυγός σας;.... πῶς ὀνομάζεται· μήπως μὲ νομίζετε προφήτην ἢ μάντιν νὰ γνωρίζω τοῦ συζύγου σας τ' ὄνομα χωρὶς νὰ μὲ τὸ εἰπῆτε εἶπεν ἡ Μαρῆ.

— Ὀνομάζομαι κυρία Οὐάτγουερθ... Εἶμαι σύζυγος τοῦ κ. Οὐάτγουερθ δὲν δύνασθε νὰ εἰπῆτε ὅτι δὲν γνωρίζετε τ' ὄνομα τοῦτο.

— Ὦ τοῦ κ. Οὐάτγουερθ.... τοῦ γραμματέως τοῦ πράκτορός μας.... χά! χά! καὶ τί σᾶς παρακινεῖ νὰ ἔλθετε ἐνταῦθα καλή μου κυρία νὰ τὸν ζητήσετε;

— Εἶνε φίλος σας.... Περισσότερον ἢ φίλος σας....

— Εἶνε ὑπηρέτης μου.... εἶνε μισθωτός μου τρέχει διὰ τὰς ὑποθέσεις μου, ἀπεκρίθη αὕτη ὑψουμένη ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν ποδῶν της, ἔπειτα προσέθεσεν. Εἶνε ὁ ἀμελέστατος πάντων τῶν ἀνθρώπων ὁ ἀναξιώτατος πάντων τῶν ἀνδρῶν μετ' ἀλαζονείας.

— Δὲν δύναται νὰ εἶνε ἀμελέστατος δι' ὑμᾶς κυρία ἀφοῦ ἀμελεῖ τὰς ἄλλας ὑποθέσεις του, καὶ τὸν οἶκόν του καὶ διέρχεται ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ συζύγου σας καὶ ἐν ἀγνοίᾳ μου ἐνταῦθα ὥρας πολλὰς μόνος μεθ' ὑμῶν εἶπεν ἡ κ. Οὐάτγουερθ μετὰ γαλήνης.

— Τίς σᾶς εἶπε τοῦτο; εἶνε ψεῦδος αἴσχρότατον ψεῦδος.

— Μὲ τὸ εἶπεν ὁ κόσμος!... ἡ γειτονία ὁλόκληρος τὸ φωνάζει.

— Ἔξελθε ἀμέσως ἐκ τοῦ οἴκου μου αὐθάδης, ἂν δὲν ἐπιθυμῇς νὰ διατάξω τοὺς ὑπηρέτας μου νὰ σὲ ἀποδιώξουν διὰ τῆς βίας προσεγγίζουσα τὸν κώδωνα καὶ θέτουσα τὴν χεῖρα ἐπὶ τούτου εἶπεν ἡ Γαλλίς.

Τῆς κ. Οὐάτγουερθ τὰ χείλη διά τινας στιγμὰς δὲν ἠδύναντο νὰ κινηθοῦν ἦσαν λευκά. Διεννοήθη ἀκαριαίως ὅτι ἡ νέα ἐκείνη γυνὴ πιθανὸν νὰ ἦτο ἀθῴα, ὅτι ἀποδείξεις τῶν κατηγοριῶν της δὲν εἶχε καὶ ὅτι προσέβαλλε τὴν τιμὴν αὐτῆς ὑπὸ τὴν στέγην της, διὸ μόλις συνῆλθεν εἶπε:

— Κυρία, ἔχετε δίκαιον, οὗτος εἶνε ὁ οἶκος ὑμῶν καὶ τὸ φρούριόν σας, διὸ οὐδὲν ἔσχον δικαίωμα νὰ ἔλθω ἐνταῦθα νὰ σᾶς προσβάλω. Ἡ καρδία μου μὲ εἶπεν ὅτι ἠδυνάμην νὰ εὕρω τὸν σύζυγόν μου εἰς τὸν οἶκον τοῦτον, διότι ἀπολέσας τὰς φρένας του ὁ δυστυχὴς νέος ἔγεινεν ἄφαντος .... ἀναχωρῶ καὶ δὲν θὰ σᾶς ἐνοχλήσω ἄλλοτε πλέον, εἰμὴ μόνον ἂν εἶμαι πεπεισμένη ὅτι εὑρίσκεται ἐνταῦθα. Πάντα τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ μὲ ἀποτρέψουν ν' ἀνακαλύψω τὴν αἴτιον τῆς καταστροφῆς τῆς οἰκιακῆς ἡμῶν ἡσυχίας ἐκείνης τῶν δυστυχῶν τέκνων μου... ἀδύνατον νὰ μὴν ἀνακαλύψω τὸν οἶκον ἐν ᾧ ἐφοίτα ὁ σύζυγός μου. Τοὺς λόγους τούτους δὲν ἐπρόφθασε νὰ τελειώσῃ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς ἐπνίγησαν εἰς δάκρυα. Ἔστρεψε ν' ἀναχωρήσῃ.

Ἡ μικρὰ Μαρῆ καὶ ἐπτοήθη καὶ ὠφελήθη τῆς περιστάσεως. Εἶπεν ἀποσύρουσα τὴν χεῖρά της ἐκ τοῦ κώδωνος:

— Πιθανὸν ἂν δὲν ἐποιεῖτε ἔναρξιν τῶν τοιούτων προσβολῶν νὰ ἠδυνάμην νὰ σᾶς ὑποδείξω ποῦ πρέπει νὰ ζητήσητε τὸν σύζυγόν σας καὶ ποία ἡ γυνὴ ἡ αἰτία τῶν συμφορῶν ὑμῶν. Πλὴν ἡ ἔφοδος ὑμῶν ἐπ' ἐμοῦ ἦτο σκληρὰ καὶ ἄδικος, μάλιστα κατὰ τῆς ὑπολήψεώς μου. δὲν ἔχω λοιπὸν ἐμπιστοσύνην πρὸς ὑμᾶς, κυρία Οὐάτγουερθ. Εἰς τὰς διαφωνίας ὑμῶν μετὰ τοῦ συζύγου σας πιθανὸν νὰ διασύρετε τὸ ὄνομά μου ἢ καὶ ἐμὲ δωρεὰν τὴν ἰδίαν ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ ὡς μάρτυρα...

— Ὦ καλή μου κυρία, ὁμιλήσετε, φωτίσατέ μοι πού νὰ εὕρω τὸν σύζυγόν μου... σᾶς ὁρκίζομαι εἰς τὴν τιμήν μου, εἰς τὴν ζωὴν τῶν τέκνων μου, ὅτι ποτὲ δὲν θὰ ποιήσω χρῆσιν τοῦ ὀνόματός σας, ὅτι δὲν θ' ἀνοίξω τὰ χείλη μου νὰ τὸ προφέρω, πολὺ μᾶλλον νὰ τὸ διασύρω ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ ... ἐγὼ ἰδίᾳ προτιμῶ τὴν δυστυχίαν μου, τὸν ἴδιον θάνατόν μου ἢ νὰ βλάψω τὸν Οὐΐλλην μου ἢ νὰ τὸν φέρω ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ... Προτιμῶ νὰ ὑποστῶ τὰ πάνδεινα, νὰ καταπίω πάσας τὰς πικρίας ἢ νὰ βλάψω μίαν τρίχαν τῆς κεφαλῆς του. Ἂν ἡ καρδία του καὶ τὸ λογικόν του σήμερον περιπλανῶνται μακρὰν ἐμοῦ καὶ τῶν τέκνων του, εἶμαι βεβαία ὅτι τὸν προσεχῆ μῆνα τὸ προσεχὲς ἔτος ἢ μετὰ παρέλευσιν δέκα ἐτῶν θὰ ἐπανέλθῃ εἰς ἐμέ, ἀρκεῖ μόνον ἐγὼ σωφρόνως νὰ διατηρήσω τὴν θέσιν μου καὶ τὸν πρὸς τοῦτον ἔρωτά μου. Μία σύζυγος εἶνε πάντοτε σύζυγος καὶ δέκα παλλακίδες ὁμοῦ τῶν ἐμπειροτέρων τεχνασμάτων καὶ τῆς μᾶλλον ἐξαισίου καλλονῆς δὲν δύνανται νὰ τῆς ἀφαρπάσουν τὴν θέσιν της, ὅταν αὐτὴ ἔχουσα τὸν κοινὸν νοῦν καταπραΰνει ἀντὶ νὰ ἐρεθίζει τὰ δεινά... Καλή μου κυρία εὐσπλαγχνισθῆτέ με, λαλήσατε... βοηθήσατέ με...

Ὑψώνουσα τὰς χεῖρας εἰς δεομένης θέσιν ἡ κ. Οὐάτγουερθ ἐπερίμενε τὴν ἀπάντησιν τῆς Γαλλίδος.

— Καθήσατε, κυρία Οὐάτγουερθ, καθήσατε, δίδουσα πρὸς ταύτην ἓν θρονίον, εἶπεν ἡ μικρὰ Μαρῆ, τὰ ὦτα τῆς ὁποίας οἱ ἄνωθι λόγοι διεπέρασαν ὡς ὀβελός. Σᾶς πιστεύω καὶ ἔχω τὸν ἱερὸν λόγον τῆς τιμῆς ὑμῶν ὅτι ποτὲ δὲν θὰ προφέρητε κἂν τ' ὄνομά μου πρὸς οὐδένα, πρὸ πάντων εἰς τὸν σύζυγόν σας, πολὺ μᾶλλον νὰ τοῦ εἰπῆτε ὅτι μὲ εἴδατε ἢ ὡμιλήσατε ποτὲ μετ' ἐμοῦ.

— Ἔχετε τὸν λόγον μου ὡς καλὴ χριστιανὴ καὶ καλὴ μήτηρ, ὅπου φρονῶ ὅτι εἶμαι, ἀπεκρίθη μετὰ σταθερότητος ἡ δυστυχὴς αὕτη κυρία.

— Λοιπὸν ἀκούσατε. Ἐν πρώτοις εἰλικρινῶς σᾶς ὁμολογῶ ὅτι δὲν εἶμαι σύζυγος! Λυποῦμαι διὰ τοῦτο καὶ τοῦτο καθ' ἑκάστην προσπαθῶ νὰ κατορθώσω νὰ γίνω σύζυγος νόμιμος. Εἶμαι ἐκ καλῆς οἰκογενείας. Εἶμαι κόμισσα, ἀλλ' ἤμην πτωχὴ διὸ ἐτέθην ὑπὸ τὴν ἀγαθὴν πρόνοιαν καὶ διατήρησιν τοῦ πλουσίου τραπεζίτου Δὸν Μοντάλβα καὶ ἐλπίζω συντόμως νὰ τὸν καταπείσω νὰ μὲ νυμφευθῇ... Δὲν δύνασθε νὰ εἰπῆτε ὅτι δὲν εἶμαι εἰλικρινὴς μεθ' ὑμῶν, τὸ βλέπετε, διότι ταῦτα δὲν τὰ λέγω πρὸς τὸν καθένα. Πρὸς ὑμᾶς τὰ λέγω, ὅπως σᾶς ἀποδείξω ὅτι ἐν τοιαύτῃ ἁβρᾷ καὶ περισπουδάστῳ θέσει ἐν ᾗ εὑρίσκομαι, δὲν εἶνε πιθανὸν ὅτι θ' ἀπολέσω τὰς φρένας μου, ριψοκινδυνεύσω τὴν ἰδίαν ὕπαρξίν μου καὶ συνάψω ἐρωτικὰς σχέσεις μ' ἕνα πάμπτωχον παιδάριον ταπεινῆς θέσεως, ἔγγαμον καὶ μὲ πέντε τέκνα, ὡς εἶνε ὁ κ. Οὐάτγουερθ. Ἡμεῖς αἱ διατηρούμεναι γυναῖκες δὲν ἔχομεν καρδίαν ὡς ὑμᾶς, ἀλλ' ἔχομεν περισσὰς φρένας. Μὴ ἔχουσα καρδίαν διὰ τὸν ἴδιον Δὸν Μοντάλβαν μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν μὲ νυμφευθῇ, καὶ τότε κατὰ χρέος κἀγὼ ὡς σύζυγος παντοτεινὴ ὀφείλω νὰ τὸν ἀγαπήσω, ἔτι μᾶλλον δὲν ἔχω δι' ἕνα ὅστις εἶνε πάντῃ ξένος πρὸς ἐμὲ καὶ ἐκ τοῦ ὁποίου οὐδὲν ἕτερον προσδοκῶ νὰ λάβω ἢ πολλὰ μηδενικά.

Ἀληθὲς ὅτι ἔρχεται ἐνταῦθα συχνὰ ὅτι διέρχεται πολλὰς ὥρας ἐν τῷ οἴκῳ μου ἀπουσιάζοντος τοῦ Δὸν-Μοντάλβα... ἐνίοτε ἔρχεται τὸ ἑσπέρας καὶ ἀναχωρεῖ περὶ τὸ μεσονύκτιον. Ἀλλὰ τί ἔρχεται νὰ κάμῃ;.. τὸν βλέπω ἐγὼ εἰς τὰς δέκα φορὰς μίαν στιγμήν. Ἐρωτήσατε ἂν θέλετε τοὺς ὑπηρέτας μου, δύναμαι νὰ τοὺς παρατάξω ὅλους ἐνώπιόν σας δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ταπεινωθῶ εἰς τοῦτο πλέον ἂν ἐπιθυμεῖτε πρὸς χάριν σας καὶ πρὸς ἀπόσβεσιν τῶν ἀδίκων ὑποψιῶν καὶ ἀνησυχιῶν σας τὸ κάμνω.

— Ὄχ! ὄχι! σᾶς πιστεύω παρακαλῶ προχωρήσατε κυρία εἶπεν ἡ κ. Οὐάτγουερθ.

— Ὁ δὸν Μοντάλβας ὡς τραπεζίτης προκαταβάλλει συχνὰ χρήματα εἰς ποσότητας μεγάλας πρὸς διαφόρους λαμβάνων ὑποθήκην τὰ κτήματά των λ. χ. οἴκους, ἀγροκήπια, ἀποθήκας, οἰκόπεδα κτλ. Ἐπειδὴ οἱ δικηγόροι ἀμφοτέρων τῶν μερῶν δηλ. τοῦ δανείζοντος καὶ δανειζομένου συχνὰ συναγροικοῦνται μεταξύ των ἢ μᾶλλον ἀγοράζουσι ὑπὸ τοῦ δανειζομένου καὶ ποιοῦσι τὸν τραπεζίτην νὰ προκαταβάλλῃ περισσότερα χρήματα ἢ ὅτι ὀφείλει ἀσφαλῶς νὰ προκαταβάλῃ ἐπὶ μιᾶς ἰδιοκτησίας ἢ νὰ προκαταβάλλῃ χρήματα ἐπὶ ἰδιοκτησίας, ἧς οἱ τίτλοι δὲν εἶνε ἐν τάξει, ὁ δὸν Μοντάλβας, φέρει τοὺς τοιούτους τίτλους ἐνταῦθα πρὶν δοθῶσι πρὸς τὸν δικηγόρον του καὶ τοὺς δίδει εἰς τὸν κ. Οὐάτγουερθ, ὅστις ἀγνοεῖ περὶ τίνος πρόκειται ἐπιχειρήσεως, ὅπως τοὺς ἐξετάσῃ καὶ τοῦ εἰπῇ τὴν ἀληθῆ ἀξίαν των. Ἄρα κλείεται ὁ κ. Οὐάτγουερθ ὁλοκλήρους ὥρας μόνος ἐν προσδιωρισμένῳ δωματίῳ ἐπάνω εἰς τὸ ἔσχατον πάτωμα τὸ ὁποῖον εἶνε συγχρόνως καὶ ἡ βιβλιοθήκη καὶ τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Μοντάλβα καὶ ἐργάζεται ἐκεῖ ἐπὶ καλῇ πληρωμῇ.... Ἰδοὺ ἡ πᾶσα ἀλήθεια κυρία Οὐάτγουερθ, ἰδοὺ ἡ λύσις τοῦ μυστηρίου.... εἴσθε εὐχαριστημένη;

Εἶπεν ἡ τρίπατρος Μαρῆ γελῶσα θριαμβευτικῶς λίαν θαυμάζουσα καὶ ἡ ἰδία ἑαυτὴν διὰ τὸν εὐφυᾶ τρόπον, μεθ' οὗ ἐμβάλωσε τὴν δεινὴν θέσιν της καὶ ἀφήρησεν τὰς κατ' αὐτῆς ὑπονοίας τῆς ἠγανακτισμένης συζύγου.

—Εἶμαι πληρέστατα εὐχαριστημένη. Συγγνώμην κυρία ὅτι διῆλθον τοῦ νοός μου ὑποψίαι τόσον ἀνυπόστατοι· εἶπε μετὰ μεταμελείας καὶ συγχρόνως πολλῆς ἠθικῆς εὐχαριστήσεως ἡ δύστυχος ἡμῶν φίλη. Δύναται ποτὲ μία ἐνάρετος ἀγαθὴ κυρία νὰ κατεισδύσῃ μέχρι τοῦ πυθμένος τῶν βορβορωδῶν τελμάτων, ἐνῷ κυλινδοῦνται αἱ ψυχαὶ τῶν πλασμάτων τούτων τῶν ἄνευ ἴχνους καρδίας.

— Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ἐξακολουθήσω. Ὁ σύζυγός σας ἔλαβε πρὸ πέντε ἡμερῶν τοὺς κυριωτέρους τίτλους ἑνὸς κτήματος ἰδικοῦ μου τὸ ὁποῖον ἔχω διὰ πώλημα ὅπως τοὺς ἐξετάσῃ εἰς τὸν οἶκόν του, διότι δὲν εἶχε καιρὸν νὰ κάμῃ τοῦτο ἐνταῦθα. Ἔκτοτε δὲν τὸν εἶδον καὶ φοβοῦμαι νὰ τὸ ἀναφέρω τοῦ Δὸν Μοντάλβα.

Πρὸ τριῶν ἡμερῶν τρέχω εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Μπὶλ ἀνὰ τρεῖς φορὰς τὴν ἡμέραν καὶ δὲν δύναμαι νὰ τὸν εὕρω. Τρέμω ἐκ τοῦ φόβου μου. Εἰς τὴν κεφαλήν μου περιστρέφονται χίλιαι ὑποψίαι. Εἶνε νέος... δύναται νὰ ὑπέπεσεν εἰς ἀνάγκας.... Εἴθε νὰ μὴν ὑπέπεσεν εἰς ἀτόπημά τι τὸ ὁποῖον διὰ παντὸς θὰ τὸν καταστρέψῃ.

— Θεέ μου!.... Ἄ! ὄχι ὁ Οὐΐλης εἶνε ἐντιμότατος ἄνθρωπος! ἐκ τῆς ἡλικίας τῶν 18 ἔχει πληρεξουσιότητα κτημάτων τοῦ κ. Μπὶλ εἰς χεῖρας του καὶ ἡ τιμιότης του ἐστάθη τόσον δεδοκιμασμένη ὥστε ἔχει ἤδη καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ καταστήματος εἶπεν ἐντόνως ἡ κυρία Οὐάτγουερθ ἐν τῇ καρδίᾳ ἧς ἡ σκληρὰ Μαρῆ ἐνεφύτευσε ἄλλο αἴσθημα τὸ νῦν δηλ. τρομερᾶς ὑποψίας. Ἡ ἀπειλὴ τοῦ συζύγου της νὰ ὑπάγῃ εἰς Ἀμερικὴν ἐκωδώνιζεν εἰς τὰ ὦτά της ὅτι διεννοεῖτο νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰς ἀκτὰς τῆς Ἀγγλίας διότι δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ διατηρηθῇ ἐν μεγάλῃ Βρεττανίᾳ.

— Ἂς ἐλπίζομεν οὕτω κυρία Οὐάτγουερθ! εἶπεν ἡ Μαρῆ ἐγὼ δὲ πρὸς χάριν σας θὰ ποιήσω μείζονα ἔτι ὑπομονὴν περιμένουσα τινὰς ἔτι ἡμέρας.

Ἐν τούτοις κυρία μου ἂν ἀπουσιάζει ἐκ τοῦ οἴκου του τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας καὶ δὲν ἦλθεν ἐνταῦθα ἀπόδειξις ἔτι μᾶλλον ψηλαφητὴ πρὸς ὑμᾶς ὅτι ἄλλη εἶνε ἡ ἐγὼ εἶνε ἡ κατακρατοῦσα τοῦτον καγχάζουσα προσέθεσεν. Εἶχον τὰς ὑποψίας μου, ἐξηκολούθησεν πλὴν σήμερον κατὰ τύχην αὐταὶ ἐστερεώθησαν ἔτι μᾶλλον. Ἐπληροφορήθην ὅτι εἶνε σχετισμένος μετὰ τῆς βαρώνης Κίερμαν ὅτι κατώρθωσε τὸν ἀδαμαντοπώλην Κάβην νὰ τῆς πωλήσῃ ἐπὶ πιστώσει 1500 στερλινῶν ἀδάμαντας ...

(Ἀκολουθεῖ).

97 # ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΫΛΟΝ

Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ὁ Διάβολος μᾶς ὁδηγεῖ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας. Μᾶς ἐξηγεῖ πῶς σχηματίζεται ὁ ἐκ τηλεγραφημάτων τάπης τοῦ γραφείου τούτου. Μᾶς παρουσιάζει τὴν διδασκάλισσα Φαλάγκα Βλαδιμηρέσκου, καὶ μᾶς ἀποδεικνύει δι' αὐτῆς ὅτι ἡ Κοινὴ Γνώμη τῆς αὐτοκρατείρας Εὐρώπης εἶνε λανθασμένη.

Προσοχή!... καμαρώσατε τὴν δασκάλα αὐτήν. . μωρὲ καπὲ γυναικάρα ποῦ δίδαξε τὰ ἀθῷα κοράσια νὰ γίνουν σὰν τὰ μοῦτρα της.... συγνώμην ὦ αὐτοκράτειρα τῆς Γῆς διὰ τὸ χυδαῖον μου ὅτι γίνομαι εἰς τὰς ἐκφράσεις μου ἐνίοτε χυδαῖος καὶ βάναυσος.... ἀλλὰ μὲ τοιαύτας γυναῖκας! τοιαύτας διδασκαλίσσας.... προσοχή!.... προσοχή!

Ἤνοιξεν ἡ θύρα καὶ εἰσῆλθε νέα γυνὴ νοστιμωτάτη ὑψηλὴ ἐνδεδυμένη ὡς ἡ λαμπροτέρα κοκότα τῶν βουλεβάριων τῶν Παρισίων. Καὶ ποῦ νὰ ζητήσω νὰ περιγράψω τὴν τουαλέτα αὐτῆς. Μεταξὺ τῶν χρωμάτων τῆς ἐσθῆτος καὶ τῶν νόθων ἀνθέων της ἐπεκράτει τὸ κυανοῦν καὶ τὸ καρχιδόνιον. Τὸ δωμάτιον ὅλον κατεπληρώθη εὐωδιῶν καὶ ἀρωμάτων, ἡ δὲ ἑλκεσίπεπλος καὶ ἐξ ὁλοσυρικοῦ ἐσθῆτος αὐτῆς σωρηδὸν μετὰ ψιθυρισμοῦ ἐσάρωναν ὅσον προχώρει πρὸς τὸν ὑπουργὸν τοὺς φακέλλους τῆς χρυσῆς βροχῆς τῆς ἐξοχότητός του. Τὸ δικαιόμετρον τῆς παιδείας δικαίως τὰ ἔχασε εἰς τοιαύτην ἐφελκυστικὴν παράστασιν. Ἡ νέα αὐτὴ ἦτο ἐνθουμοῦμαι καλῶς ἑλίκωψ δηλ.: ὡς κοινῶς λέγομεν μὲ παιγνιδιάρκα μάτια εἶχε δι' ἄφθονον κόμμην, μέλανα ὡς τὸν ἔβενον καὶ λεπτὴν ὡς τὴν μέλαιναν μέταξαν. Ἐφόρει δὲ χρυσᾶ πολύτιμα κοσμήματα καὶ εἰσῆλθε ἐκλάμπουσα, ἐκπρεπὴς καταμάργαρος πλήρης ἐμπιστοσύνης κατακτητοῦ καὶ ὄχι ὡς ταπεινὴ διδασκάλισσα. Ἅμα εἰσῆλθε κατατεθαρρηκότως εἶπε.

— Καθήσατε!... λάβετε κάθισμα κυρία εἶπεν ὁ ὑπουργός... εἰς τί δύναμαι νὰ σᾶς φανῶ χρήσιμος, προσέθηκε!

— Εἰς ὅτι ἀφορᾷ κύριε ὑπουργὲ τὴν πατρίδα, καὶ τὴν νέαν γενεὰν ἡμῶν εἶπεν ἡ ἐρωτοδιδάσκαλος καθεσθεῖσα πρὶν ὁ ὑπουργὸς δείξῃ πρὸς αὐτὴν κάθισμα.

— Ὀνομάζομαι, κύριε ὑπουργὲ δεσποινὶς Φαλάγκα Βλαδιμιρέσκου εἶμαι δὲ ἐγκονὴ τοῦ μεγάλου Βλαδιμιρέσκου τῆς ἄλλοτε Μολδοβλαχίας νῦν δὲ Ρουμανίας, ἡ μήτηρ μου χήρα οὖσα μὲ ἔφερε βρέφος ἐν Ἑλλάδι, ἡ μήτηρ μου ἦτο θυγάτηρ τοῦ μεγάλου Βλαδιμηρέσκου χήρα δὲ τοῦ Ἕλληνος μεγαλεμπόρου τοῦ Γαλαζίου Ν... Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός μου ἔχουσα ἀρκετὴν περιουσίαν ἀπεκατεστάθημεν εἰς Ἀθήνας ὅπως μὲ ἀναθρεύψῃ Ἑλληνοπρεπῶς, διότι ἡ μακαρίτισα ἦτο ἑλληνὶς ἐκ τῆς Ζακύνθου μὲ περισσότερον πατριωτισμόν, ἐν τῇ καρδίῃ της ἢ ὅτι περιέχουν αἱ δύο ὁμοῦ ἐπαρχίαι τῆς Πελοποννήσου Ἀχαΐα καὶ ἡ Κορινθία. Ἐγὼ ἐξεπαιδεύθην ἐν τῷ Ἀρσακείῳ καὶ τόσον ἐνθουσιάσθην μὲ τὸν τρόπον τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς διδασκαλίας ὥστε ἀνεξάρτητος καὶ πλουσία νέα ὡς ἤμην ἀπεφάσισα νὰ μετέλθω τὸ ἐπάγγελμα τῆς διδασκαλίσσης, πρὸ πάντων εἰς τὰ σχολεῖα τῆς δούλης Ἑλλάδος καὶ ἐμπνεύσω καὶ μεταδώσω τὰ αὐτὰ αἰσθήματα πρὸς τὰς μητέρας καὶ ἀδελφὰς τῆς προσεχοῦς γενεᾶς οὕτω δὲ σχηματίσωμεν ἓν ἰσχυρότατον στοιχεῖον ἐκεῖ πρόμαχον τῶν μεγαλεπηβόλων στοχασμῶν τοῦ ἐλευθέρου Ἑλληνισμοῦ τοῦ μικροῦ βασιλείου ἡμῶν. Ἐννοεῖτε λοιπὸν κ. Ὑπουργὲ ὅτι δὲν ἔρχομαι διὰ μισθὸν διότι εἶμαι ἀρκούντως εὐποροῦσα, ἀλλ' ἔρχομαι νὰ σᾶς ζητήσω νὰ μὲ συστήσητε νὰ διορισθῶ εἰς μίαν διακεκριμμένην θέσιν ἐξωτερικὴν ὅπως ἐξασκήσω τὸν ἐνθουσιασμόν μου. λ. χ. εἰς μίαν τῶν μεγαλουπόλεων τῆς Τουρκίας. Συστάσει θερμῇ τοῦ ὑπουργείου ὑμῶν δύναμαι νὰ συντελέσω πολὺ εἰς τὴν μεγάλην ἰδέαν... ἔχω ἐν τάξει ὅλα τὰ διπλώματά μου καὶ τοὺς τίτλους μου, ἀπειρίαν εὐχαριστηρίων καὶ συγχαρητηρίων.

— Εἴσθε ἔγγαμος κυρία;

—Αἰσθάνεται πρώτου βαθμοῦ γοητείαν ὁ κύριος ὑπουργὸς ἔκραξεν ὁ Διάβολος γελῶν καὶ τρίβων χαροποιῶς τὰς παλάμας του.

— Πᾶ! πᾶ! πᾶ! ἔγγαμος!... ὁ Θεὸς νὰ φυλάξῃ... ὄχι! ὄχι! ὅστις διώκει τοιοῦτον ἱερὸν σκοπὸν πῶς δύναται, νὰ σκέπτεται περὶ γάμου;...μὲ ἐζήτησαν ἐδῶ τόσοι καὶ τόσοι τμηματάρχαι, ταγματάρχαι. Εἷς νομάρχης καὶ εἷς γραμματεὺς μιᾶς μεγάλης Πρεσβείας, ἀλλ' ἐγνώριζον ὅτι μὲ ἐζήτουν διὰ τὰ χρήματά μου μόνον διότι κύριε ὑπουργὲ ἔχω ἓν λαμπρὸν κάτοπτρον ἐν ᾧ καθ' ἑκάστην βλέπω τὸ πρόσωπόν μου καὶ γνωρίζω καλῶς ὅτι δὲν εἶμαι κάλλος οὔτε κἂν εὔμορφη ὅπως τοὺς πιστεύσω.... Προτιμῶ νὰ μένω κόρη.

Ὁ ὑπουργὸς ἔπαιζε μὲ τὴν ἅλυσσον τοῦ ὡρολογίου του! ἠκροάζετο καὶ ἦτο σύννους. Ὕστερον μικροῦ ἠρώτησε.

— Ἔχετε καμίαν θέσιν ὑπόψει δεσποινὶς; Φαλάγκα.

— Μάλιστα κύριε ὑπουργὲ μίαν τῆς Σμύρνης καὶ μίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἀμφότεραι αἱ πόλεις εἶνε μεγάλα κέντρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἐδάφη λίαν εὔφορα ἐφ' ὧν δύναταί τις νὰ καλλιεργήσῃ τὸν Ἑλληνισμὸν καὶ δρέψῃ μεγάλας ὠφελίας. ἐὰν μάλιστα ἐρωτήσητε τὴν ἐπιθυμίαν μου προτιμῶ τὴν Κωνσταντινούπολιν διότι μία ἐπιτηδεία διδασκάλισσα δύναται νὰ κάμῃ καλὴν προπαγάνταν διὰ τῶν χαρεμίων καὶ μεταξὺ τῶν Τούρκων.

— Δεσποινὶς εἶσθε πολύτιμος ὕπαρξις εἶπεν ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἀφηρημένος καὶ πνιγόμενος ἐντὸς πελάγους ἡδονικῶν στεναγμῶν.

Ἡ γόησσα προσέθηκε!

— Κύριε ὑπουργέ! σᾶς ἔχω καὶ δύο ἐπιστολὰς συστατικὰς ὑποστηριζούσας τὴν αἴτησίν μου. Ἡ μία εἶνε τοῦ βουλευτοῦ καὶ συνταγματάρχου Βουβαλίδου ἡ ἑτέρα τοῦ βουλευτοῦ κυρίου Καρκάσπρου.

— Εἶνε περιτταί, ἀφῆτέ με νὰ σκεφθῶ μικρὸν καὶ γράψω καὶ ζητήσω τινὰς πληροφορίας περὶ τῶν θέσεων αὐτῶν, μετά τινας ἡμέρας ἅμα λάβω ἀπάντησιν σᾶς λέγω.

— Σᾶς εὐχαριστῶ κύριε ὑπουργέ... μοὶ ἐπιτρέπετε νὰ σᾶς ζητήσω ἄλλην μίαν μικρὰν χάριν;

— Λέγετε! λέγετε δεσποινίς.

— Θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ λάβω τὸ θάρρος νὰ ἔλθω εἰς τὴν κατοικίαν ὑμῶν διὰ τὴν ἀπάντησιν καὶ ὄχι εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Μολονότι δὲν εἶνε ὀρθὸν εἰς μίαν ἔντιμον κόρην νὰ ἐπισκέπτεται ἕνα ἄγαμον κύριον, ἀλλὰ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ὅλου εἶνε προτιμότερον ἢ τὸ μαρτύριον μία ὑπερήφανος καλοενδεδυμένη καὶ ἀνεξάρτητος κυρία νὰ ἔχῃ νὰ περιμένῃ εἰς τὸν ἀντιθάλαμόν σας ἢ τοὺς διαδρόμους τοῦ ὑπουργείου μεταξὺ τόσων ἐπιτηδίων, πεινασμένων, ξεψυχιασμένων καὶ κουρελιασμένων διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν οἵτινες συνοικειωμένοι μὲ τὰς στοὰς τοῦ ὑπουργείου ἐὰν ὄχι συνεταιρισμένοι μετὰ τῶν θυρωρῶν καὶ ὑπηρετῶν ἔχουσι τὴν προτίμησιν τῆς εἰσόδου πρὸς τὴν ἐξοχότητά σας.

— Μάλιστα, δεσποινίς! δύνασθε νὰ ἔρχεσθε ἐλευθέρως ὁπόταν φρονεῖτε ἁρμοδίαν τὴν ἐπίσκεψίν σας, εἶπεν ὁ ὑπουργός, ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ ὁποίου διεχύθη σελάγισμα εὐφροσύνης.

Ἡ δεσποινὶς Φαλάγκα Βλαδιμιρέσκου ἠγέρθη καὶ ἀνεχώρησε μεγαλοπρεπεστέρα αὐτοκρατείρας ἀφοῦ συνέσφιγξε τὴν χεῖρα τοῦ ὑπουργοῦ, ὅστις καὶ ἔλαβε τὴν διεύθυνσίν της.

Εἰσῆλθεν ἀντ' αὐτῆς πτωχοφορεμένος γέρων γυμνασιάρχης, ἀλλὰ καθαρὸς μὲ χιονώδη κόμην, φαινόμενος ταπεινός, περοβισμένος καὶ σχεδὸν τρέμων εἰς τοὺς λόγους του ὅταν προέφερε τὰ σέβη του καὶ τὰς προσρήσεις του πρὸς τὸν νομοθέτην ὑπουργὸν τὸν ἐκλεκτὸν τῶν ἀπτέρων διπόδων τοῦ ἑλληνικοῦ συντάγματος.

Ὁ ὑπουργὸς τὸν ἐδέχθη φιλοφρόνως, ἀλλ' ἔκαμεν αὐτὸν νὰ περιμένῃ ὄρθιος διά τινα λεπτά, διότι ἀκριβὴς εἰς τὰς ὑποσχέσεις του πρὸς τὴν δεσποινίδα, ἐκάθησε καὶ ἔγραφε τὰς δύο ἐπιστολὰς του εἰς τὸν πρέσβυν τῆς Ἑλλάδος ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τὸν πρόξενον τῆς Σμύρνης.

— Δὲν ἀμφιβάλλω, κυρὰ Εὐρώπη, ὅτι εἶσθε καὶ ὑμεῖς κατενθουσιασμένη μὲ τὸ κορίτσι τοῦτο, διαχαρδώνων τὰ χείλη, εἶπεν ὁ Διάβολος, οὗτινος τὰ βλέμματα ἐπὶ παράλληλον μετ' ἐκείνων τοῦ ὑπουργοῦ, ἐθαύμαζον τὸ τρυφερὸν διασαλακωνίζειν τῆς ἐξερχομένης, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τοῦ μὲν ὑπουργοῦ ἡ φυσιογνωμία διέλαμπε θαυμασμοῦ καὶ ἔρωτος, τοῦ δὲ Διαβόλου σαρκασμοῦ καὶ εἰρωνείας.

— Βεβαίως περιποιεῖ τιμὴν ἡ τοιαύτη ἀξιοπρεπὴς καλῆς καταγωγῆς καὶ πλουσία διδασκάλισσα εἰς πᾶσαν πρωτεύουσαν τοῦ βασιλείου μου. Τοὐλάχιστον τοῦτο μοὶ δεικνύει ἡ προφητική μου ῥάβδος Κοινὴ Γνώμη, δόξα καὶ τιμὴ εἰς τὸ Ἀρσάκειον τὸ ἀποδίδον εἰς τὸ ἔθνος τοιαύτας διδασκαλίσσας, ἀπεκρίθη ἡ Δέσποινα τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἀλλ' ἡ κοινή σας γνώμη αἰωνίως θὰ εἶνε ψευδὴς ὦ μεγαλειοτάτη; οὔτε εἷς λόγος τῶν ὅσων εἶπεν ἡ διεφθαρμένη αὐτὴ γυνὴ εἶνε ἀληθὴς ἐκτός, ὅτι ἐξεπαιδεύθη ἐν τῷ Ἀρσακείῳ καὶ ὅτι ἀναξίως φέρει πρωτοβάθμιον πτυχίον, οὗτινος ἔκαμε μέχρι τοῦδε ὀλεθρίαν χρῆσιν. Αὐτὴ καὶ μία ἄλλη διδασκάλισσα ὁμοία αὐτῆς διέφθειραν ἓν ὁλόκληρον Παρθεναγωγεῖον τῆς πόλεως Β...... τῆς Μακεδονίας καὶ ἤγειρον τοιοῦτον σκάνδαλον διὰ τῶν ἀθεμιτουργημάτων των, ὥστε ἡ κοινότης ἐκεῖ ἠναγκάσθη νὰ τὰς ἀποδιώξῃ. Οὔτε ἐγγονὴ τοῦ Βλαδιμηρέσκου τῆς Μολδοβλαχίας εἶνε ἡ πόρνη αὐτή, οὔτε πλουσία, οὔτε κόρη, μετ' ἀγανακτήσεως προσέθηκε τὸ ὑπέρτατον τῆς καταχθονιότητος Πνεῦμα θεωρῶν ἕκαστον ἡμῶν ἀτενῶς. Εἶνε νέα χαμαιγενὴς μεγάλης φαντασίας πρὸς τὴν ὁποίαν ἡ παιδεία ὑπῆρξεν κτῆμα ὀλέθριον, ὅπως παγιδεύῃ καὶ διαφθείρῃ τὴν ἀθῳότητα. Δὶς ἐμοιχογέννησεν καὶ ἐνοθογέννησεν. Ἀντὶ νὰ διδάξῃ γράμματα ἐδίδαξε πρὸς τὰς ἀνηλίκους μαθητρίας της τὴν τέχνην τοῦ νοθοποιεῖν ἀκριβοπωλήσασα πρὸς τοὺς πλουσίους ἐραστὰς της, τὴν παρθενείαν τῶν ἀθῴων μαθητριῶν της ὡς τὴν τεχνιτὴν ἰδικήν της.... Ἀλλὰ μήπως εἶνε ἡ μόνη τοῦ τοιούτου εἴδους, Κύριε συγγραφεῦ στραφεὶς ὁ Διάβολος πρὸς ἐμὲ εἶπεν. Ὅταν ἐγένεσο εὐεργέτης τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς αὐτῆς Ἑταιρίας προσεδόκας τοιούτους καρπούς; ὄχι βέβαια!... ἐγὼ ἐν τούτοις δι' ὅλα αὐτὰ οὔτε χαίρομαι, οὔτε πταίω· πταίουσιν οἱ ἄγγελοι οἱ προστάται τῆς ἀθῳότητος· ἡμεῖς ὡς σᾶς προεῖπον παγιδεύομεν μόνον τοὺς ἐπικλινεῖς πρὸς ἡμᾶς τοὺς προσερχομένους ἐνηλίκους ἑκουσίους πρὸς ἡμᾶς, τοὺς προσεγγίζοντας ἢ προσπελάζοντας εἰς τὰς σκηνὰς ἡμῶν ἀλλ' οὔτε τολμῶμεν ποτὲ νὰ πλησιάσωμεν τὴν ἀνήλικον ἀθῳότητα, οὔτε περιμένομεν νὰ νικήσωμεν τοὺς ἀγγέλους εἰς μίαν μάχην ὑπὲρ της ἀθῳότητος.

Ἡ μόνη ἐπιτυχία ἣν ἔχομεν ἐκ τῶν τοιούτων ἐγχυτριστριῶν διδασκαλισσῶν καὶ τῶν τοιούτων Ἀρσακείων εἶνε ἡ διαφθορὰ τῆς παρούσης γενεᾶς καὶ ἡ ἀπελπισία, τῶν ἀνθρώπων, ὅπως κάμουν τὴν ἐπανάστασιν.

— Πάντα ταῦτα εἶνε μῦθοι ἢ ὑπερβολαὶ ὦ δυσέλικτε καὶ δίζηλε Διάβολε! εἰωθότως εἶσαι ἔκθεσμος ὅσον καὶ ἐθελόκακος πρὸς τὴν ἀθῳότητα· κυρίως ὅμως παρατηρῶ πόσον εἶσαι πρὸς τὸ δυστυχὲς ἡμῶν φῦλον ἀμείλικτος. Ἡ ἐλαχίστη διασκέδασις μιᾶς σφριγώσης ἀθῴας καὶ ζωηρᾶς νέας παρεξηγεῖται ἀπὸ σέ. τρισκατάρατε ὡς ὑψηλὸς βαθμὸς διαφθορᾶς, ἐνῷ καλῶς γνωρίζεις ὅτι μία ζωηρὰ νέα δύναται νὰ γελᾷ· ἀστειεύηται καὶ διὰ χειρονομιῶν παίζει καὶ ὅμως νὰ εἶνε ἐνάρετος καὶ καλὴ διδασκάλισσα.

Δὲν πιστεύω τίποτε ἀφ' ὅσα μᾶς λέγεις διὰ τὴν ἐνάρετον αὐτὴν δεσποινίδα, σκορπιοδέστατε, ἐὰν δὲν φέρῃς ἐνώπιον ἡμῶν ψηλαφητὰς ἀποδείξεις.... ὦ εἶσαι, παρατηρῶ, ὁ δυσαπάλλακτος Διάβολος παρακόλουθος καὶ καταδιώκτης τῆς ἀρετῆς, μετ' ἀποστροφῆς καὶ ἐκβοήσεως συγχρόνως προέφερεν ἡ ἐθνοκράτωρ Εὐρώπη.

— Ψηλαφητὰς ἀποδείξεις!.... μετὰ χαρᾶς μεγαλειοτάτη!.... ἐρωτήσατε πρῶτον, συμβουλευθῆτε πρῶτον τὴν κοινήν γνώμην σας, μετ' ἀπαραμίλλου φλέγματος καὶ εἰρωνικῆς ἀδιαφορίας εἶπεν ὁ Διάβολος. Ἐκμυστίζουσα ὅλας τὰς προγνωστικὰς δυνάμεις αὐτῆς, θὰ δυνηθῆτε τότε νὰ μὲ πιστεύητε εἰς ὅτι σᾶς λέγω.

— Ἀποδείξεις, ἀποδείξεις!... ἄνευ ἀποδείξεων οὐδέποτε θὰ πιστεύσω τὰς περπερίας σου· δὲν εἶμαι τοιαύτη βλεψίφρων, οὔτε ἀγαθή, ὅπως πιστεύσω ὅτι τοιαύτης χαριτωμένης καὶ ἀθῴας φυσιογνωμίας νέα δύναται νὰ εἶνε τέρας, διεφθαρμένη, καταχθονίας ψυχῆς γυνή, ὅπως τὴν παριστᾷς σὺ ὁ ραδιολόγος Σατανᾶς, εἶπεν ἡ κυρὰ Εὐρώπη ὑπερασπιζομένη τὸ φῦλον αὐτῆς μᾶλλον ἢ τὴν κοκόταν ἢ τὴν δασκάλισσαν.

Ἂς καταφύγομεν λοιπὸν εἰς τὰ ἔγγραφα τῶν ἀρχείων τοῦ ὑπουργείου τούτου περὶ τῶν ὁποίων ὁ ἀγαθὸς ὑπουργὸς ἔτι δὲν ἔχει γνῶσιν ἐνῷ τινὲς ζῶντες καὶ τεθνεότες προηγούμενοι ἀσωτοδιδάσκαλοι ὑπουργοί τε καὶ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου τούτου εἶχον καλλίστην γνῶσιν ἀλλ' ἐσίγουν χάριν τῆς σαρκολατρείας των ἢ τοῦ βαλαντίου των, εἶπεν ὁ Διάβολος ἀνενοχλήτως γελαστὸς καὶ διὰ τῆς εἰθισμένης εἰρωνείας διερχόμενος τὰς προσβολὰς ἢ ἀπειλὰς τῆς κυρᾶς Εὐρώπης. Μετὰ ταῦτα διευθύνθη πρός τινα τῶν φακελλοστασίων τοῦ ὑπουργείου ἐξ οὗ ἀποσπάσας δέμα ἐγγράφων δεικνύει καὶ ἀναγινώσκει αὐτὰ πομπωδῶς καὶ σαρκαστικῶς πρὸς ἡμᾶς συγχρόνως ἀναφέρων τὸν ἀριθμὸν τοῦ πρωτοκόλλου των ὅπως ἀποδείξῃ τὸ αὐθεντικὸν καὶ ἀδιαφιλονείκητον τῶν γεγονότων.

Ἰδοὺ τί γράφει ἡ κοινότης, κυρὰ Εὐρώπη τοῦ Βαλάτση τῆς Μακεδονίας ... περὶ τῆς διδασκαλίσσης Φαλάγκας Βλαδιμηρέσκου.

«Συνέβησαν μεταξὺ τῆς διδασκαλίσσης καὶ ἑνὸς κυρίου τοῦ ... ὡς αὐτὴ ὡμολόγησεν αἱ ἀθεμιτώτεραι τῶν πράξεων ἀπολήξασαι εἰς τὴν ἐγκυμοσύνην της. Ἡ ὑφισταμένη ἐφορία ἀπέλυσε παρευθὺς τὰς δύο διδασκαλίσσας διότι καὶ ἡ ἑτέρα συνῴκει μετὰ τῆς ἀθεμιτουργοῦ ἐντὸς τοῦ παρθεναγωγείου καὶ ἐγνώριζε τὰς ἀσχημίας τῆς πρώτης, τὰ ἄλλα δὲν γράφονται διότι προσβάλλουσι τὴν τιμὴν τῶν σχολείων.

— Ἀκούετε, κυρὰ Εὐρώπη, τί λέγει ἡ ἔκθεσις τῆς κοινότητος; τὰ ἄλλα δὲν γράφονται . . . μὲ πιστεύετε λοιπὸν τώρα ἢ δὲν μὲ πιστεύετε; καλλίτερα πιστεύετε ἔτι τὸ μὲ ἀθῷον πρόσωπον ἐκεῖνο κορίτσι! πιστεύετε τὴν αὐθεντικὴν αὐτὴν ἔκθεσιν, τὴν ἐπίσημον καὶ ἐν γνώ-

(Ἀκολουθεῖ).

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Φεβρουαρίου 1892

		Ἀγορασ.	Πωληταὶ
ΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ			
Τῶν 26 ἑκατομμυρίων τῶν 5 ο/ο	Δρ.	460 —	465.—
» 120 » » 5 ο/ο	»	460.—	468.—
» 170 » » 5 ο/ο	»	460.—	465.—
» 135 » » 4 ο/ο	»	405.—	410.—
» 125 » » 4 ο/ο	»	360.—	365.—
Ὁμολογίαι Λαχειοφόροι Ἐθν. Τραπέζης		562.—	563.—
ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ			
Ἐθνικῆς Τραπέζης	Δραχ.	3,530—	3,550.—
Πιστωτικῆς Τραπέζης . τ . .	»	167.—	168.—
Βομηχανικῆς Τραπέζης . . .	»	69.50	70.—
Τραπέζης Ἠπειροθεσσαλίας .	»	—.	—.
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ			
Μεταλλουργείων Λαυρίου . . .	Δραχ.	147.50	148.—
Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς	»	414.—	416.—
» Πύργου-Κατακώλου	»	—.	—.
» Πειραιῶς-Ἀθ. Πελοπ.	»	20750.	208.—
Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας . . , .	»	147.—	148.—
Χρηματ. ἑταιρίας ὁ «Ἑρμῆς».	»	57.—	60.—
Γενικὴ Ἑταιρία Ἐργοληψιῶν.	»	345.—	350.—
Κωπαΐδος	»	—.	—.
Δημόσια ἔργα.	»	64.—	65.—
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ			
Εἰκοσάφραγκον	Δραχ.	27.62	27 82
Λίρα Τουρκιας	»	—.	—.
Λίρα Ἀγγλίας	»	—.	—.
		Τρίμηνον	
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		Ἀπὸ ὁρ.	Μέχριδρ
Ἐπὶ Ἀγγλίας	Δραχ.	30.50	35.60
Ἐπὶ Γαλλίας	»	140.50	138.50
Ἐπὶ Αὐστρίας	»	—.	—.
Ἐπὶ Κωνσταντινουπόλεως	»	—.	—.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ καὶ οἱ Πράκτορες τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ὅτι τὰ μὴ πωλούμενα φύλλα ἐπιστρέφονται ἕνεκα τῶν τριῶν μυθιστορημάτων πρὸς δέσιμον εἰς τόμους, ὡρισμένος δὲ μόνον ἀριθμὸς φύλλων ἡμερησίως τυπώνεται, οἱ δὲ διανομεῖς εἶνε ὑπεύθυνοι ν' ἀποζημιώσωσι τὰ μὴ παραδιδόμενα φύλλα, ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν δύναται νὰ ζητήσῃ ἐκ δευτέρου ἀπολεσθέντα φύλλα, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου οἱ διανομεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγχειρίζωσι τὰ φύλλα πρὸς τοὺς κ. συνδρομητὰς ἢ εἰς τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν καὶ οὐχὶ νὰ τὰ ρίπτωσι χάριν ταχύτητος εἰς τὰς θύρας, ὅπως μὴ δύνανται οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ τύπου νὰ γνωρίζωσιν ἐὰν ἐγένετο κατάχρησις ἢ ἄστοχος φθορά.

Wm EDGAR: WILLIAMS

CAPDIFF

Ἰδιοκτήτης καὶ Διευθυντὴς τῶν κυριωτέρων ἀνθρακωρυχείων τῆς Ἀγγλίας. Προμηθευτὴς τοῦ Ἀγγλικοῦ, Γαλλικοῦ καὶ Ἰταλικοῦ Ναυαρχείου, τῶν κυριωτέρων Σιδηροδρομικῶν καὶ ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. Ποιότης ἐξαιρετική, τιμαὶ συγκαταβατικώτεραι τῶν ἄλλων ἀνθρακωρυχείων. Παρακαλοῦνται αἱ Σ. Διευθύνσεις τῶν Σιδηροδρομικῶν καὶ Ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν κ. λ. π. ὅπως ἀποτείνωνται, πρὶν παραγγείλωσιν, εἰς τὰ ἀνθρακωρυχεῖα Wm Edgar Williams Cardiff Ἀγγλίας.

ΔΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

EDGARDO

GARDIFF

DOULTON & C

BURSLEM (Staffs) **ΑΓΓΛΙΑ**

Τὸ πρῶτον ἐργοστάσιον τοῦ κόσμου διὰ παντὸς εἴδους πιατικὰ κλπ. Σχέδια χρωματισμοὶ κλπ. ἐξαίσια. Εἰς τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο ἀπενεμήθησαν 91 χρυσᾶ Μεγάλα Βραβεῖα τὰ (πρώτιστα) διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ποιότητα, σχέδια καὶ χρωματισμοί. Τιμαὶ καὶ ὅροι εὐνοικώτατοι τοῖς κ.κ. ἐμποροις.

Οἱ κ. κ. NEGRETTI et ZAMBRA τοῦ Λονδίνου 38 Holborn Viaduct, E. C. γνωστοποιοῦν ὅτι εἶνε οἱ κατασκευασταὶ ἀστρονομικῶν ἐργαλείων παντοίου εἴδους, ἀνεροϊδῶν βαρομέτρων, θερμομέτρων κτλ. Κατάλογος μετὰ τῶν φωτογραφιῶν καὶ τιμῶν ἁπάντων τῶν εἰδῶν τούτων πέμπονται δωρεάν.

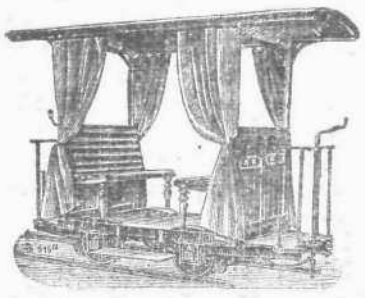

ARTHUR KOPPEL

BERLIN

ΑΡΘΟΥΡΟΣ ΚΟΠΠΕΛ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

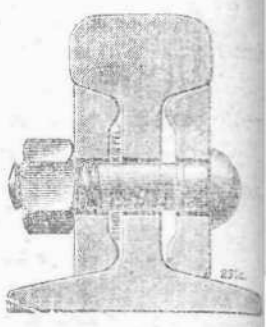

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΝ ΥΛΙΚΟΝ

ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ

ΠΟΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΤΙΜΑΙ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ: ΑΘΗΝΑΙ ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ 10

Η ΚΛΕΙΣ ΤΗΣ ΑΛΓΕΒΡΑΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΗ

Ὅσοι θέλετε νὰ ἔχετε ΟΛΑ τὰ ἄλυτα προβλήματα τῆς Ἀλγέβρας Χατζιδάκη σαφῶς καὶ ἄνευ λαθῶν λελυμένα πρέπει νὰ πάρετε τὴν Κλεῖδα τῆς Ἀλγέβρας, τὸ μόνον ἐπαινεθὲν ὑπὸ ὅλων σχεδὸν τῶν καθηγητῶν τῶν Γυμνασίων. Εἰς τὰς ἐπαρχίας τὴν εὑρίσκετε εἰς τὰ ὑποπρακτορεῖα τοῦ Ἀνέστη Κωνσταντινίδου ἀντὶ 1.50.

ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ

ΣΙΔΗΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ

ΠΡΩΗΝ Μ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

(ἀριθ. 192.—Ὁδὸς Ἑρμοῦ.—Ὁδὸς Ἀθηνᾶς ἀριθ. 2)

Ἐκομίσθησαν ἐν τῷ καθ' ἑκάστην πλουτιζομένῳ τούτῳ καταστήματι παντὸς εἴδους σιδηρικὰ εἴδη, δι' ἁμάξας, δι' οἰκίας, τεχνίτας καὶ ἱππασίαν.

ΣΟΥΣΤΑΙ δι' ἁμάξας καὶ φορτηγὰ ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων ἐργοστασίων τῆς Γαλλίας.

ΜΟΥΣΑΜΑΔΕΣ πάσης ποιότητος καὶ ἰδίως διὰ τραπεζαρίας καὶ ἁμάξας.

ΦΑΝΟΙ ἁμαξῶν καὶ εὐθυνότατοι καὶ πολυτελέστατοι.

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ δι' ὅλα τὰ βαλάντια.—Κετσέδες.

ΜΠΡΑΤΣΑ ἁμαξῶν καὶ λαιμαριῶν ὡς καὶ τοκάδες ἐπάργυροι διὰ τὰ πολυτελέστερα χάμουρα.

ΓΑΛΟΝΙΑ καὶ σηρίτια μεταξωτὰ καὶ μάλλινα.

ΑΞΟΝΕΣ (ντιγκίλια) ἁμαξῶν καὶ φορτηγῶν.

ΣΥΡΜΑΤΟΠΛΕΓΜΑΤΑ Καμουτσίκια καὶ καμουτσόξυλα.

Ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας. Κατσαρόλαι, λεκάναι, προχόαι, μπρίκια, μῦλοι καφέ, μύλοι πιπεριοῦ, μαχαιροπείρουνα ὅλων τῶν ποιοτήτων, καρυοθραῦσται κτλ.

ΣΙΔΗΡΑ καὶ ΣΤΡΟΦΕΙΣ γαλλικῶν παραθύρων.

ΕΡΓΑΛΕΙΑ τεχνιτῶν πάσης τέχνης.

Πρὸ πάντων εὐθηνία τιμῶν καὶ ἀνυπέρβλητος.

Μεγάλαι ἐκπτώσεις διὰ τοὺς ἐργολάβους καὶ ἐμπόρους ἐπαρχιῶν.

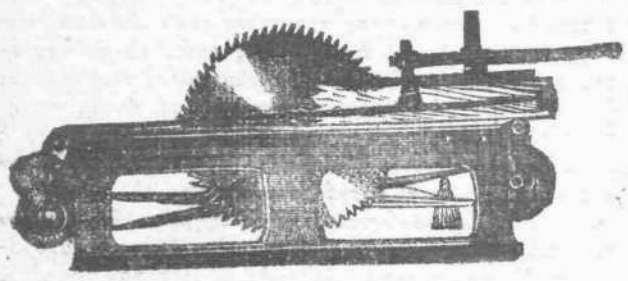

Ὁριζόντιος Αὐτόματος Πριγ.

Κάθετος Ἀτμομηχανὴ

Ι. Μ. ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗΣ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Σοφοκλέους ἀριθ. 19 οἰκία Ἀγγελοπούλου

παρὰ τῇ Νέᾳ Ἀγορᾷ

ὄπισθεν μεγάλης οἰκίας ΜΕΛΑ

Χειροκίνητος Ἀλευρόμυλος

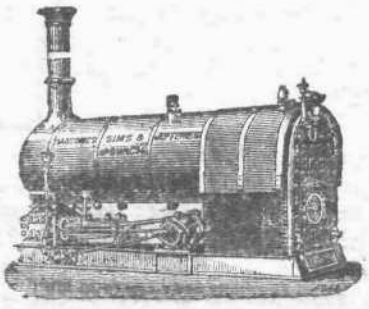

Ἡμιφορητὴ Ἀτμομηχανὴ

Παραδίδονται ΑΤΜΟΜΗΧΑΝΑΙ ἐν τακτικῇ λειτουργίᾳ καὶ μὲ γραπτὴν ἐγγύησιν ἀπὸ 2 οππων δυνάμεως μέχρι 500, ἐκ τῶν ὀνομαστοτέρων ἐργοστασίων τῆς ΑΓΓΛΙΑΣ.

ΑΤΜΟΜΗΛΟΙ στερεοὶ καὶ εὐθύνοι ἀλέθοντες 100 μέχρι 500 ὀκάδας τὴν ὥραν.

Πρὸς τούτοις ἅπαντα τὰ εἴδη τῆς βιομηχανίας ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστατῆς Ἀγγλίας.

Δίδονται προθύμως πληροφορίαι διὰ πᾶσαν βιομηχανικὴν ἐργασίαν.

Ἀναλαμβάνω τοποθετήσεις καὶ ἐπισκευὰς ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰς Ἐπαρχίας, καὶ ἐν Ἀνατολῇ.

Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ

Ἠλεκτρολόγος

Ἠλεκτρικοὺς κώδωνας, τηλέφωνα, ἠλεκτρικὸν φῶς, μηχανήματα ἐναντίον τῆς πυρκαϊᾶς.

Μελέται διὰ φωτισμοὺς ἠλεκτρικοὺς βιομηχανικῶν καταστημάτων καὶ πόλεων.

Μελέται διὰ συμπλέγματα τηλεφωνικά.

Ἅπαντα τὰ χρειώδη ἐργαλεῖα ἐργολάβων.

13 Ὁδὸς Καπνικαρέας Ἀθήνας

Οἱ κύριοι MAUND τοῦ Λονδίνου παντοπωλεῖοτοῦ (Shoreditch 336 Old-street) γνωστοποιοῦσιν, ὅτι ἔχουσι τὰς τελειοτέρας καθαριστικὰς μηχανὰς τοῦ σταφιδοκαρποῦ καὶ τῶν σταφίδων στερεοτάτης κατασκευῆς καὶ εἰς τιμὰς συμφερούσας.

Τυπογραφεῖα καὶ Γραφεῖα τοῦ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ ὁδὸς Προαστείου ἀριθ. 8